

33 567

VII. l. b.

l. 33 567

DOMOLJUB

Dopise in spise sprejema uredništvo »Domoljub«. — Telefon 25-49. Prostor ene drobne vrstice v insertnem delu stane 1 Din. — Naročnino, Stane 38 Din za celo leto, za inozemstvo 60 Din. Posamezna številka 1 Din. inserte in reklamacije sprejema u p r a v a »Domoljub«. — Telefon 29-92.

A sreče od nikoder ni...

Veliko sreče! Srečno novo leto! Naj vam sreče solnce sije! Polno mero sreče! Tako in podobno se glase milijonkrat in stotilijonkrat izrečena in zapisana novoletna voščila. Kolikokrat izrečamo ista voščila ob godovih in ob drugih slavnostnih prilikah!

A sreče ni. Od nikoder je ni. Vrtamo v denar, poganjamo se za bogastvom, sanjarimo o lagodnem življenju, blastamo za njo po zabavah, pri veselju, mislimo, da bomo naleteli nanjo pri dovoljenem in nedovoljenem uživanju vsega, kar nam srce poželi. A zastoj ves trud.

Kje pa je vendar sreča?

Sreča je v Bogu in v nas samih. Navrtati moramo prave studence, pa nam bodo dajali obilo vsega, kar moremo na zemlji imenovati srečo. Denar, blagoslov, lagodno življenje, veselje, zabava, naslada, uživanje in kar je temu bližnjega, so pa le kapnice, ki dajejo morebiti za hip nekaj srečnih trenotkov, nekaj sladkih uric, zato pa prinesejo potem toliko večjo mero grenkosti in bridkosti.

Ce gledam ljudi in njih življenje in delovanje, pa se mi zdi, da kar naravnost nočejo biti srečni.

Grda nevoščljivost razjeda ljudska sreča.

V obujmu te grdohe kradejo bližnjemu njegovo dobro ime, ovajajo njega in njegovo družino vsem mogočim gosposkam, iščejo madežev in njegovem govorjenju in delovanju, v njegovem domoljubju in bratoljubju, povsod. Pa mi povaj, koliko imaš od tega, če v slepi nevoščljivosti ali maščevanjaželjnosti oblatiš bližnjemu njegovo dobro ime. Njega si morebiti oblatil pred majhnim delom sveta, sebe pa pred vsem poštenim svetom.

Nepremagljiv pohlep

objemlje človeške duše. V kreppljih tega pohlepa je hotel, pred leti vse obogatiti na račun starosti in bolehnosti, na njegov račun se odigravajo roparski umori, brezštevilne tatvine, požigi in druge grozovitosti, o katerih je bolje, da papir molči. Kje more biti sreča tam, kjer je najbolj kosmata vest komaj mirna!

Reka umazanega življenja,

morje preklinjevanja obliv, ves svet. Kako bežimo pred blatom, kako se umikamo močvaram, kako nam obleka ni nikoli dosti lepa, oprava nikdar dosti čedna, hoja nikoli dosti elegantna, umerjena! Ali se že iz tega stališča spodobi živeti umazano življenje? Ali ni kletv ena najbolj sirovih besed! In veste zakaj? Ali mar ne zato, ker se kleti pravi sebi ali bližnjemu odjedati srečo, bližnjemu ali sebi želiti kaj hudega?

Človek, ki hodi po teh potih, ne more, noče in ne zna biti srečen.

Svet bo srečen, kadar bo spet znal biti zadovoljen.

Zadovoljen s svojim stanom in poklicem, zadovoljen z malim in skromnim. Zadovoljnost je neusahljiv vir sreče; kjer je ta doma, tam ni obupavanja, ni večnih pritožb čez tiste, ki imajo morebiti malo več premoženja ali zaslužka kakor ga imamo mi. E, veste, sv. Pavel ni bil prazne glave, ko je svojemu učencu Timoteju zapisal besede: »Ako imamo živež in obleko, bodimo s tem zadovoljni. Kateri pa hočejo obogateti, padejo v skušnjavo in zanko in v mnogotere nespametne in škodljive želje, ki pogrezajo ljudi v pogubo in pokončanje. Zakaj korenina vsega zla je lakomnost; njej so se nekateri vdali, pa so zašli od vere in sami sebe prebodli z mnogimi bolečinami.«

Bogat studenec sreče je

ljubezen do dela.

Kdor delo ljubi, bo delo tudi cenil in spoštoval. Ne bo se čutil z nobenim delom ponižanega in razžaljenega. V delu bo našel zaslužek, pa bo našel tudi razvedrilo, pa tudi zadovolčenje, ki mu bo govorilo, da je vsak delavec koristen član človeške družbe, ne trot, ne zajedavec, ne samo postopač. Pomilujemo tiste trume brezposelnih, ki radi brezsrčnosti kapitala ne morejo najti dela in v njem svojega življenja in tudi svoje sreče: pomilujemo jih pa tudi zato, ker se s častnim imenom brezposelnih »devajo tudi taki, katerim delo že oddaleč sirdi, katerim se delo zdi poniževalno, človeka nevravno.

Pošteno delo, ki človeka prerodi in ki ga dviga, ne more biti predmet človekovega ponižanja, ne njegova sramota, pač pa njegova čast. V zavesti, da smo s svojim delom koristni člani človeške družbe, kateri s svojim delom povračamo, kar od nje prejemamo, je najtrdnjša podlaga naše sreče, ki jo iščemo v delu. Ali mislite, da je bila sv. Družina nesrečna, ker je bil njen gospodar tesar? Ali mislite, da so mu Judje očitali, da je v zvezi s hudobnim duhom in takrat jih je vselej tudi pošteno zavrnil in s tem pokazal, da ponižan in ponižen ni eno in isto; ko so mu pa očitali, da je član delavske hiše, takrat se je pa čutil kar naravnost počaščenega.

Se en vir naj pokažem, kjer je doma čista sreča. Pravi se mu

vzorno družinsko življenje.

Dobro pogledite, kaj je zapisano: Vzorno družinsko življenje. Zakaj družinsko življenje ni povsod vzorno, Marsikje bi bilo bolje, da bi ga ne bilo. Večen kreg in prepir, večno sovra-

štvo in zmerjanje, nobene prijaznosti, nobenega jasnega dneva. V vzornem družinskem življenju je prvi Bog; denar, lepota rok, obaza, hoje in života, bogastvo je pa daleč, daleč zadaj. Mož in žena se spoštujeta, ljubita; otroci so staršem v veselje, ponoa, zanje se brigajo ni jim pri srcu samo to, da bi otroci samo delali in pomagali grabiti na kup družinsko blagostanje, tudi za njih duhovni in duševni razvoj se brigajo.

Kjer je Bog gospodar v hiši, tam je v cvetu življenje po veri, tam so v časti Gospodovi dnevi, tam je tudi mir med sosedi, tam ni dolgih jezikov, ki bi sejali nemir in razdor med ljudi.

Družinsko življenje mora biti sveto vsem ljudem. Vsak napad na družinsko življenje je obenem napad na državne koristi. Kdor tega ne razume, naj vzame v roke zgodovino starih in novih časov (Sparta, Rim, francoska revolucija, bela kuga), pa mora imeti dosti, če je le malo dozveten za take izkušnje svetovne, p vselej svete zgodovine.

Srečo iščemo, po njej hrepenimo. Vsprav, vse lepo. Nikar pa ne tožimo, da nas je zapustila, če je ne znamo najti. Ne brodim po kalužah, ne silimo za bleskom, ki čara in vara naše oči, ne stegujemo svojih rok za zlatim teletoni! Preskrbimo se pa z obilno merzadovoljnosti, spoštujemo vsako delo, da je lepošteno, prizadevajmo se za res vzorno, domače družinsko življenje, kjer oče in mati in vsa družina živi v slogi, v edinosti in v miru božjem, pa ne bomo tožili podobno, kakor Gregor čičevo deklo v znani pesmi: »A sreče od nikoder ni.«

Za kat. časopisje

Katoliško časopisje, ki nima za seboj ban kirjev in drugih visokih podpornikov, je popolnoma odvisno od dobre volje naročnikov. Vsled krize, kakor je še ni videl svet, trpi tudi katoliško časopisje, kar opazajo celo v bogati Švici. Zenevski župnik Carrier prireja misijonska predavanja, da z iskreno besedo dvigne zanimanje za katoliški tisk. Edino sredstvo — povdarja g. Carrier na vseh sestankih — da dvignemo katoliško časopisje na isto višino, na kateri je brezversko in brezbarvno, je v tem, da se vsi katoličani naroče na katoliški časopis in pripravijo s tem katoliškemu časopisju trdno gospodarsko podlago. Švicarski katoličani izdajo na leto dva milijona zlatih frankov (okoli 30 milijonov dinarjev) za brezbarvno in nasprotno časopisje. Ta vsota bi zadostovala za izdajo najmodernejšega in največjega katoliškega dnevnika. Povsod po svetu se opaža, da je največja rana mnogih katoličanov njih nezavednost in bojazljivost. Navadno se prebude in zavedo svoje dolžnosti šele tedaj, ko je že prepozno. Katoliški Slovenci, premislimo v teh dneh, ali niso tehtne besede švicarskega župnika napisane tudi na naš naslov!

RAZGLED PO SVETU

Novega leta trojni dar

Ko ste že vsi drug drugemu želeli srečno, veselo in zdravo novo leto, dovolite, da po tej besedi prihaja Novo leto samo v znamenju sreče, veselja in zdravja. Najprej mi povejte vi, kaj je po vašem sreča, veselje in zdravje? Ne morete takoj odgovoriti. Odgovarjam jaz najprej z nikalnimi stavkom, kaj po mojem sreča, veselje in zdravje — ni.

Sreča ni: premoženje, denar, služba, čast. Veselje ni: zabava, uživanje, kratkočasje, družabnost. Zdravje niso: rožna lica, krepki sklepi, močni boki, odločni koraki. Rešite mi torej lažje vprašanje, kaj je po vašem nesreča, žalost in bolezen. Nočete takoj odgovoriti? Naj odgovarjam jaz in spet najprej z nikalnimi stavkom.

Nesreča ni: ubožstvo, pomanjkanje, brezposelnost, ponižanje. Žalost ni: zatujevanje, osamelost, zapuščenost, pozabljenost. Bolezen ni: če si hrom, šepav, slep, gluha. Kaj je torej sreča, veselje in zdravje po svojem bistvu? To, kar so po svojem bistvu nebesa: neko prijetno stanje. Sreča, veselje in zdravje so po svojem bistvu prijetno razpoloženje, ki je stvari kot stvari, človeku kot človeku in vsakemu bitju kot bitju naravno.

Srce je po svoji naravi nagnjeno po dobrinah, ki so neminljive. Mora torej biti neminljivo sreča in neminljivo veselje in neminljivo zdravje. To vse mora srce vsaj v jedru imeti samo v sebi, sicer ne bi moglo zaslužiti in zamisliti večnih dobrin. Pregovor pravi: vsak je svoje sreče kovač. — Dobro reklo.

Pridejo pa še drugi kovači, ki mu srečo kujejo ali razbijajo, ki mu delajo žalost ali veselje, ki mu nalivajo zdravje ali bolezen, življenje ali smrt. Več ko povodni in požari, ko slana in suša, prizadene hudega človek človeku. Več ko solnce in cvetje, ko vidno nebo in zemlja, izkaže lepega človek človeku, če hoče. Nihče ni tako ubog, da bi tega ne mogel.

Prava in prva sreča na zemlji je v tem, da je človek dober človeku. Starši otrokom, otroci staršem, mož ženi, žena možu, brat sestri, sestra bratu, sosed sosedu, tujec domačinu, domačin tujcu, gospodar poslu, posel gospodarju. Popolno veselje na zemlji je v tem, da je človek s človekom prizanesljiv. Vsak ima svoje breme in nihče ga ne more nositi sam, vsak ima svoje slabosti, ki jih mora prenašati medsebojna potrpežljivost in prizanesljivost. Pravo zdravje je v tem, da je v občevanju človek s človekom moder in v sodbi previden, da torej človek človeka ne sodi, ne obsodi: ne opravlja, ne obrekuje.

O, prava sreča in popolno veselje in pravo zdravje, ko bi te nebo dalo naši deželi, našemu narodu, naši domovini! Novo leto prihaja v znamenju sreče, veselja in zdravja. Ne more in ne sme torej želeli drugega: Bodimo dobri drug do drugega in tudi Bog bo dober do nas. Bodimo prizanesljivi drug z drugim in tudi Bog bo z nami prizanesljiv. Ne sodimo drug drugega in tudi Bog ne bo nas sodil. Tako ravnanje je prava modrost in umetnost in je višja ko vsaka znanost in umeinost.

ITALIJA

s **Drobiž.** Letošnji mraz je presenetil kmete po vsem Primorskem. Na Krasu in na Vipavskem niso vajeni hudih zim in radi tega so kmetje ostali brez potrebnega kuriva. Na Vipavskem je zapadel debel sneg in Vipava je zmrznila. Več dni se kmetje niso mogli ganiti iz hiše. — Zadnjih deset dni mraza je zahtevalo v Trstu 1500 ponesrečencev. Samo en dan, ko je pritisnil mraz s snegom, se je v Trstu ponesrečilo 223 meščanov. — Blizu Ustja na Vipavskem so našli zmrznjeno Pavlo Vidmar, staro 48 let iz Ajdovščine. Snežni vihar jo je zalotil na poti, ko je nesla mleko v Ustje. — V Gabrju na Vipavskem je umrl 83 letni Ivan Turk, posestnik in trgovec. — Spomladi se bodo pričela dela na elektrifikaciji prog v Julijski krajini. Najprej pride na vrsto železniska proga Udine—Gorica—Tržič, potem Tržič—Trst—Postojna in končno Sv. Peter—Reka. Delo bo končano l. 1936, stroški pa bodo znašali okoli 300 milijonov lir.

AVSTRIJA

s **Iz božičnega pastirskega pisma.** Ono nedeljo je bilo z vseh prižnic po cerkvah Avstrije prebrano božično pastirsko pismo avstrijskih škofov, ki je izredne načelne važnosti.

V začetku prosijo in svare škofje vse vernike, zlasti pa mladino, naj se zopet povrne h zaupanju in spoštovanju državne oblasti in pomaga preroditi državo v novem duhu. Nato

hvali pastirsko pismo ukrepe zvezne vlade, tako na gospodarskem kakor tudi na prosvetnem polju. Iz njih se očituje velika težnja: zopetno pokristjanjenje vsega javnega življenja in mirno sožitje med Cerkvijo in državo v blagor vseh. Pastirsko pismo dalje trdi, da stoji Avstrija danes v središču svetovnega zanimanja in prave mirovne politike. Pastirsko pismo se v ostrih besedah obrača proti narodnemu socializmu (hitlerjevstvu, fašizmu) trdeč, da je v nasprotju v katoliškim krščanstvom. Na koncu prosijo škofje vernike, naj nikar ne nasprotujejo Dollfussovi zvezni vladi, niti javno niti tajno, ampak naj jo zaupno in krepko podpirajo.

s **To in ono.** Minister za socialno upravo je v ministrskem svetu napovedal pričetek preuredbe družabnega življenja. Najprej se bo izvedla tam, kjer je najnujnejša: v gospodarstvu, ki je razkrojeno po razrednem boju in to posebno v industriji, kjer so podjetniki in de-

BANKA BARUCH

15 Rue Lafayette, Paris

Odpremlja denar v Jugoslavijo najhitreje in po najboljšem dnevnem kurzu.

Vrši vse bančne posle najkulantneje.

Poštni uradi v Belgiji, Franciji, Holandiji in Luksemburgu sprejemajo plačila na naše dekovne račune: BELGIJA: No 3064-64 Bruxelles. FRANCIA: No 1117-94 Paris. HOLANDIJA: No 1450-60 Ned. Dienst. LUXEMBURG: No 5967 Luxembourg. Na zahtevo pošljemo brezplačno naše ček. nakaznice.

lanci najstrožje ločeni. Preuredbi v industriji sledi enaka v obrti in trgovini. Kmetijstvo pa je stanovskemu gospodarskemu redu itak najbližji. V novem letu so delavske zbornice samo še prehodno v veljavi in jih bodo čimprej nadomestile primernejše ustanove. Izpremenjena je nadalje postava o malih rentnikih v toliko, da so deležne njenih ugodnostih tudi osebe, ki so šele po 31. januarju 1930 dosegle najmanjšo postavno starost 60 oz. 55 let, tudi če so imele v letu 1928 kako premoženje ali zaslužek. — Izšla je postava proti dvojnemu zaslužkarjem. — Pogajanja vlade z Landbundom so odgodena na januar. — Preko sodišče na Dunaju je izreklo prvo smrtno obsodbo nad morilecem Breitwieserem. V zadnjih minutah je došla nato telegrafična pomilostitev po zveznem predsedniku Miklasu. — Starhemberg se je vrnil iz Londona, zahteve Heimwehra po fašistenju Avstrije izgubljajo svojo ostrino. — Se v mesecu decembru izide nov zakon o socialnih dajatvah. — V Štebenu pri Beljaku je umrl 73 let stari Rupert Kofler pd. Vavčar. — Prince Sachsen-Meiningen, ki je vsled svoje hitlerjevske agitacije odsedel kazen šestih tednov in se nahajal pod nadzorstvom v svojem gradu, je zbežal s svojo ženo v Italijo. — Na Dunaju je nenadoma umrl bivši avstroogrski vojni minister maršal Krobotin. — Rodbina predsednika okrožnega sodišča v bližini Gradca, ki je imela 5 papir, je obolela na boleznih te živali. Predsednik sodišča je že umrl. Tri papirje so poginile, dve pa so morali zastrupiti.

AMERIKA

s **Razno.** V Chikagu je umrl Frank Ilijaš, star 54 let, doma v Šmarjeti pri Novem mestu. — V Pueblo Colo je umrl 52-letni Frank Vidmar, iz Brezovega dola na Dolenjskem. — V reki Desplaines Ill. sta utonila 24 letni Alojz Rohl in 72 letni Steve Vertin iz Dragatusa pri Crnomlju. Vertin je bil že preko 50 let v Ameriki. — V Milwaukee so pokopali 45-letno Jennie Komar-Florjan, doma nekje iz Štajerske. — V Clevelandu je umrla Jennie Černigoj prej Glešič roj. Badalič iz Oseka pri Gorici. — Pri Duluthu Minn. se je smrtno ponesrečil 62 letni Peter Režek iz Krašnega vrha pri Metliki. — Vsi ameriški državljani, ki so stari nad 70 let dobe starostno pokojnino. — Iz Crosby Minn. poročajo, da je bil tam poražen edini komunistični župan v Zedinjenih državah, Emil Nygard. Izvoljen je bil lansko leto, toda spravil je svojo občino v tak položaj, da je bil pri letošnjih volitvah občutno potolčen. Dobil je samo 277 glasov, dočim je bil njegov nasprotnik zmagal s 735 gl. — Clevelandski župan Davis je proglasil mesto Cleveland kot bakrotno. V Cleveland je nedavno dospel John N. Sebrill «cesarski potentat» prostozidarskih organizacij v Ameriki. Zupan Davis ga je osebno sprejel in mu je podal zlat ključ mesta Clevelanda. Zlat ključ odpira blagajne, v katerih se nahaja zlato. Prav nič čudno, da je ravno isti Davis proglasil bankrot zaupanja mu mesta.

NEMČIJA

Kardinal katoliške cerkve, Faulhaber iz Monakovega, je nedavno v cerkvi pozval vse nemške protestante, da se pridružijo katolikom v boju zoper paganstvo kakor ga uči zadnje čase uradna fašistovska nemška vlada. Kardinal poudarja, da je nemška vlada pripravljena zavreči stari testament in celo Kristusa samega, in to edino iz vzroka, da bi bili v Nemčiji samo

polnokrvni pristni Nemci. »V takem položaju,« nadaljuje kardinal Faulhaber, »Cerkve nikakor ne more molčati. Podlaga cerkvi ni kri, pač pa vera in prepričanje. Velika je razlika med otroci Izraela, predno je bil Kristus rojen in potem, ko je prišel na svet. Po Kristusovi smrti ni bil samo Izrael izbrani narod Boga, pač pa je božja beseda prišla med vse narode. Smoter današnje nemške vlade, da se odpravi iz šolskih in drugih knjig besedilo starega testamenta, je zgodovinski zločin«. Kardinal pozivlje nemške protestante, da se pridružijo boju katóliške cerkve zoper čisto poganski način veroizpovedi, kakor ga namerava obstoječa vlada v Nemčiji razširiti med narodom. Kardinal Faulhaber izjavlja, da ni nobene razlike med boljševiki in med nemškimi fašisti. Prvi kot slednji so odločeni, da uničijo vero in krščanstvo.

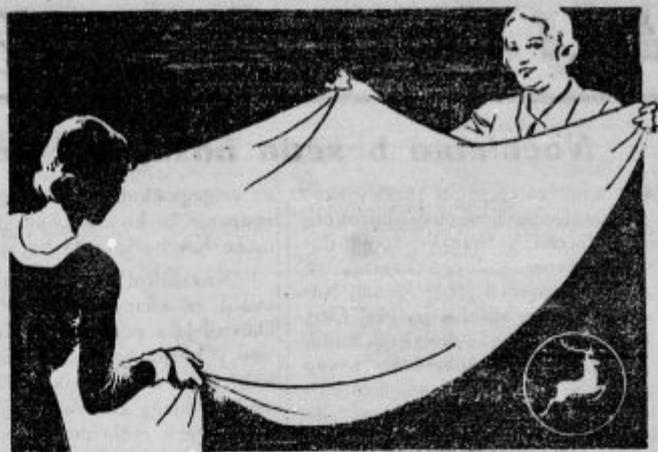
s Protinaravni zakon. S 1. januarjem je stopil v Nemčiji v veljavo zakon, s katerim hočejo hitlerjevci preprečiti zarod zločincev in z dednimi boleznimi obremenjenih ljudi. Ustanovljena so posebna sodišča, ki bodo odločevala, katere osebe se bo zdravniškim potom napravilo neplodne. Destej je predlaganih za to nad 400.000 oseb, ki jih bodo sedaj takomenovana sodišča za zdravo »polomstvo« pustila preiskati. — Proti takemu zakonu se je že svojetasno izjavila sv. stolica, ker je navedeno nasilje proti naravnim in božjim zakonom.

ANGLIJA

s Največji hotel Evrope. Nedavno se otvorili v Londonu »Hotel Cumberland«, ki je pač največji v Evropi. Poslopje so zidali dve leti Hotel ima 1000 sob. Za potrebe gostov skrbi 2000 nameščencev. Kuhinjskega osebja je 150, strežajev 180, strežajk 250, sobaric 180, čistilcev čevljev in nosačev 100, pisarniških nastavljenec 78. Hotel ima lastno pralnico, kjer je zaposlenih 300 peric in lastno brivnico in lepilnico s 300 nameščenci Trideset kuharjev pripravlja vsak dan za obrat potrebne ribe itd.

ČESKOSLOVASKA

s Znižani prejemki državnih nastavljenec. Na Silvestrovo je bila razglašena uredba českoslovaške vlade o znižanju plač državnim uradnikom. Plače državnih uradnikov se poleg že v veljavi stoečih odtegljajev znižajo za nadaljnje 4 odstotke, z izjemo onih plač, katerih temeljnica ne presega 7200 Kč. Te plače se znižajo samo za 2 odstotka. Pri dokladah policijskih uslužbencev to znižanje ne prihaja v poštev. Ravno tako se znižajo za 4 odstotke tudi pokojnine, razen onih, katerih temeljnica ne presega 6000 Kč in katere se bodo znižale samo za 2 odstotka. Znižanje za 4, odnosno za 2 odstotka se razteza tudi na prejemke in kongruje duhovnikov. Pokojnine, ki se izplačujejo v inozemstvo, se po novi uredbi znižajo za nadaljnjih 15, ozir. 35 odstotkov. Upokojenecem s stalnimi drugimi dohodki se znižajo pokojnina za polovico, vendar ne sme pasti skupna vsota obeh dohodkov pod 24.000 Kč letno, do katerega zneska se tudi ne izplačujejo nobene doklade za otroke. Aktivitetna doklada se znižajo za 40 odstotkov, pri zakonih pa, ki bodo sklenjeni po 1. januarju 1934, za 50 odstotkov. Onim državnim uslužbencem, ki stanujejo pri starših, od katerih je eden v aktivni javni službi, se znižajo aktivitetna doklada za 30 odstotkov. Če je eden od zakoncev aktiven državni nameščeneec, drugi pa upokojenec, se

Kdor ga pozna, mu ostane zvest!

Že od nekdanj pomaga Schichtovo terpentinovo mišo gospodinji temeljito prati in vzdrževati v hiši red in čistoto.

Torej: Pazite prav posebno na izvorni ovoj in na varnostno znamko »JELEN«. Potem se Vam ni bati ponarejenih mil.

SCHICHTOVO
TERPENTINOVNO MILO

..ampak
poprej za
namakanje:
Ženska
hvala!

5732-35

PRILJUBLJENI JUGOSLOVANSKI IZDELEK!

plača prvega zniža za 3 odstotke, če znašajo skupni dohodki manj kakor 24.000 Kč, za 4 odstotke pri skupnih dohodkih od 24.000 Kč, za 6 odstotkov do 36.000 Kč in za 8 odstotkov, pri skupnih dohodkih obeh zakoncev nad 36 tisoč Kč. 20 let mlajši vdovi po državnem nameščencu se znižajo pokojnina za 10 odstotkov, pri še večji starostni razliki pa se ta odstotek zviša še za 2 enoti. Vsi ti odtegljaji pa se ne nanašajo na nameščence, ki nimajo posebne pogodbe. Vsem tem so bili znižani prejemki že v letih 1931 do 33.

ŠPANIJA

s Po volitvah. Od desničarskih strank se pričakuje, da bodo svojo politiko in svoje zadržanje napram republikanski vladi jasno opredelile. Toda njihovo zadržanje je bilo vedno jasno državotvorno. Popolnoma so se prilagodili smernicam papeža Leona XIII. ter izjavam španskega episkopata in papeža po proglasitvi republike. Zato priznavajo državno oblast pod vsako obliko in sicer popolnoma, kakor je to značilno za katoličane. Pripravljeni so državno in javno življenje z vsemi sredstvi podpirati. Španski katoličani ne vidijo nobene težave v tem, kako se prilagoditi republikanskim ustanovam. Treba je pa tudi poudariti, da so bile dosedaj ustava in temeljni zakoni delo vlade, ki je bila prevzeta

zagrizenega protikatolištva. Republika pa, ki bo z besedami in dejanji pokazala, da hoče dati Cerkvi dostojno in enakopravno življenje in ki bo spoštovala njene pravice, taka republika pa more računati na iskreno podporo vseh katoličanov.

DROBNE NOVICE

140 km na uro bodo vozili vlaki na italijanski progi Florenca—Bolonja.

Za preuredbo belgijske vojske je dovolil parlament 759 milijonov frankov.

Španski vladi Lerranza je izrekel parlament zaupnico z 265 proti 53 glasovom.

Umrj je Lunačarski, bivši sovjetski narodni komisar za prosveto in zagrizen sovražnik vsake vere.

Štiri velike križarke je naročila kitajska vlada v Angliji.

Za 14 odstotkov si bodo znižali plače češki senatorji in poslanci. Država prihrani s tem skoraj 4 milijone čeških kron.

Okrog 20 milijard frankov prihranijo vsako leto francoski varčevalci.

Umrj je Francesco Macia, neustrašeni boritelj za samostojnost španske Katalonije.

Do leta 1939 bo zgradila Amerika 102 novi bojni ladji za 25 milijard dinarjev!

Neki študent je ustrelil romunskega ministrskega predsednika Jona Duca.

KAJ JE NOVEGA

Novoletna beseda našega škofa

Na starega leta dan se je ob 11.30 v škofjskem dvorcu poklonila ljubljanskemu škofu dr. Gregoriju Rožmanu ljubljanska farna duhovščina pod vodstvom stolnega kapitlja. V njenem imenu je spregovoril prošt Ignacij Nadrah, ki je orisal najprej splošni položaj Cerkev v svetu. Cerkev se zaveda današnjih hudih časov, toda ona je v vsaki dobi našla pravo pot za svoje delo, ki je bila tistemu času najbolj primerna. Tako nam danes kaže pot do Katoliške akcije. KA nikakor ne preklicuje klica Leona XIII. »Ven iz zakristije!« Duhovščina bo našla do svojega naroda gotovo prava sredstva, s katerimi bo utrdila in razširila božje kraljestvo na zemlji. Vsa duhovščina se opira

na svojega škofa, v katerega ima tudi popolno zaupanje in ki mu je zvesto vdana. Tudi namene KA bo izvedla po njegovih navodilih.

Knezoškof dr. Gregorij Rožman se je zahvalil za vdanostne besede prošta Nadraha. Omenil je s poudarkom, da je katoliška Cerkev v božjih rokah. Ker je torej v božjih rokah, je v dobrih rokah. Cerkev nikakor ne zgubi svojega zdravčnega optimizma. Prezvišeni je prosil svojo duhovščino dve stvari: enotnost in solidarnost na eni strani ter molitve na drugi. Za svoje tovariše naj ne molijo samo duhovniki, temveč z duhovščino naj molijo vsi verniki.

Dajte kmetom kmetijsko zbornico!

V »Slovenskem gospodarju« čitamo pod navedenim naslovom članek sledeče vsebine:

Klic po stanovskih zastopstvih se vedno pogosteje pojavlja po raznih državah. V naši državi že imamo različne stanovske zbornice. Zelo dolgo že obstoji v Ljubljani Zbornica za trgovino, obrt in industrijo, kjer so članjeni vsi trgovci, obrtniki in industrijanci iz Slovenije. Pri vsakem novem zakonu ali uredbi, ki se tiče zgoraj omenjenih stanov, p. da svoje mnenje trgovska zbornica in dostikrat z uspehom. Tudi delavci, ki so članjeni pri Oboževnem uradu za zavarovanje delavcev, imajo že več let Delavsko zbornico in letsko jesen su vnovič volili delegate za Delavsko zbornico.

Nastane vprašanje: Zakaj na kmetih nima svojega stanovskega zastopstva? Sicer se že dolgo o tem govori in piše, pa vendar je videti, da se to zavlačuje v škodo kmetov. Ali bi s mnenja ne imela Kmetijska zbornica o tem posvetovati? Gotovo bi bilo gradiva dovolj, če pogledamo nekaj najbolj navadnih zadev: Lomsko leto, oziroma jesen, so kmetje radi suše in nizkih cen goveje živine klali živino doma in meso razprodajali. Toda kmalu so se oglasili mesarji po svojih združenjih in po obrtni zbornici v Ljubljani in so dosegli, da so oblasti začele popolnoma drugače tolmačiti obrtni zakon kot prej in je sedaj zakol živine po živinorejcu-kmetu skoraj popolnoma onemogočen. Ne bomo trdili, da se morda niso prek račila

meje in so se morda dogajale zlorabe, ki niso bile v korist naši živinoreji, vendar smo mnenja, da bi bilo prej treba zaslišati kmeta, oziroma kmetstvo stanovsko zastopstvo, preden se izdajo ukrepi, ki tako v živo zadencio kmetskega gospodarja, kakor je ravno atrep banške uprave, po katerem je prepovedano kmetu doma saklati živino in meso razprodajati, razen ako se živina ponesreči.

Tudi gostilničarji so začeli po svojih organizacijah na vso moč boj svobodni nadrobni prodaji vina po vinogradniku.

Tudi šolski zakon je potreben, da se popravi v korist kmeta. Po sedaj veljavnih predpisih morajo otroci obiskovati osem let ljudsko šolo. To pa je za hribovite kraje, kjer zaradi razdalje in vremenskih neprilik ne morejo otroci začeti obiskovati šole s šestim letom, ampak pozneje, ko so stari osem, morda devet let, vendar nesmisel, da bi morali hoditi v šolo do 16. ali do 17. leta svoje starosti. Saj je znano, kako težko kmet čaka, da mu otroci brž pomagajo pri gospodarstvu. Znano pa je tudi, ako se otroci v starosti 14 do 15 let ne navadijo kmetijskega dela, ne bodo potem kaj prida.

Tu so navedene nekatere zadeve, ki zadevajo kmetске koristi, pa je še mnogo drugih, kjer bi se moglo zaslišati kmetске zastopnike. Zato pa dajte nam toli potrebno in tolikokrat obljubljeno Kmetijsko zbornico!

nico, ravna črta na pot, ki vodi vzhodno od »bolnišnice za silo« v Vilharjevo ulico in od tu do glavne proge bivše južne železnice. Za prvega župnika nove fare je imenovan g. p. Kazimir Zakrajšek.

d Novi red službe božje v ljubljanski frančiškanski cerkvi in sicer ob nedeljah in praznikih od 1. januarja 1934 dalje: Ob polpetih tiha sv. maša. — Ob 5 tiha sv. maša. — Ob polšestih tiha sv. maša. — Ob 5.45 oklici, oznanila, list in evangelij ter petminuten govor. — Ob 6 orgljana sv. maša. — Ob pol 7 tiha sv. maša. — Ob 7 odlomek iz sv. pisma (list in evangelij), petminuten govor, nato tiha sv. maša. — Ob polosmih tiha sv. maša — Ob 8 odlomek iz sv. pisma (list ali evangelij), petminuten govor, nato tiha sv. maša. — Ob pol 9 tiha sv. maša. — Ob 9 oznanila, list in evangelij ter petminuten govor. — Ob 9.15 orgljana sv. maša. — Ob 11 akademski nagovor, nato orgljana sv. maša. — Sv. obhajilo se deli pet minut pred 5. uro, ob pol 6, 6, pol 7, 7, pol 8, 8, pol 9, pet minut pred 9, 9.45, pol 11, pet minut pred 11 in pol 12. Ob 6, 7, 8 se deli sv. obhajilo takoj po govoru.

d Ljubljanska bolnišnica o praznikih. — Med prazniki je bilo, kakor je bilo pričakovati, prav malo sprejemov v bolnišnico. Vsekdo, naj je bil tudi še tako resno bolan, če je le mogel, je raje ostal za praznike doma in so v bolnišnico prihajali v resnici samo v primerih najhujše bolezni. Zato pa se je takoj po praznikih število bolnikov, ki prosijo za sprejem v bolnišnico, naglo dvignilo. Povprečno jih prihaja sedaj okoli 70 na dan, nekaj pa jih seveda redno odklonijo ali pa se odpravijo kar na hitro. Dosedaj je bilo vse leto sprejetih v bolnišnico 21.500 bolnikov.

Med. univ.

Dr. Ernest Hammerschmidt

specialist za kožne in spolne bolezni ter kozmetiko

naznanja, da je otvoril svojo prakso.

Ordinira od 10—1 in od 3—5

Tyrševa (Dunajska) cesta 1/11

(Palača Ljubljanske kreditne banke)

Vsi najmodernejši zdravilni pripomočki in elektr. terapeutske naprave. — Uretroskopične preiskave. — Oglj. kisl. sneg. — Kozmetično zdravljenje. — Ločene čakalnice

d Orožniki so vjeli v Medvodah znanega vlonilca Janeza Lamprehta.

d Ponarejeni 20 dinarski kovanci so se pojavili v tujski okolici.

d 30.000 izletnikov je zapustilo Ljubljano ob božičnih praznikih.

d Proizvodnja premoga v Sloveniji je znašala v prvih desetih mesecih 1933 ton 922.514, kar pomeni v primeri z istim časom lanskega leta zmanjšanje za približno 10%. Lani v prvih desetih mesecih je namreč znašala proizvodnja 1.023.625 ton.

d Proračun Delavske zbornice v Ljubljani znaša 2.310.000 Din, zagrebske, pa nad tri milijone dinarjev.

d Na ljubljanskem vseučilišču se je letos vpisalo 1945 slušateljev, dočim jih je bilo lani le 1782. Mnogo se je vpisalo Poljakov židovske vere.

d Poseben odposlanec finančnega ministva pregleduje te dni poslovanje naših denarnih zavodov ter trgovcev z devizami. Ne

OSEBNE VESTI

d 70 letnico je obhajal na novega leta dan znani ljubljanski kavarnar g. Fran Krapež.

d 60 letnik je postal ravnatelj knezoškofjske gimnazije v Št. Vidu g. dr. Anton Rajtjec. Bog ohrani g. jubilanta še mnogo let!

d Za profesorja verouka na državni realni gimnaziji v Mariboru je imenovan celjski mestni kaplan g. dr. Slavko Ostre.

d Desetletnico delovanja v zdravilišču za jetične na Golniku pri Trzinu je slavil ravnatelj dr. Robert Neubauer.

Zobozdravnik

Dr. J. Dokler

ordinira v Logatcu v zobotech. ateljeju gđe. Forstarijeve

DOMAČE NOVICE

d Kralj Aleksander in kraljica Marija sta 1. ispela 27. decembra na Bled.

d Novo župnijo je dobila z novim letom Ljubljana, to je župnija sv. Cirila in Metoda za Bežigradom. Meje župnije so te-le: Na jugu: proga bivše južne in gorenjske železnice do sedanje meje župnije sv. Frančiška v Spodnji Šiški ob Vošnjakovi ulici. Na zapadu: od Vošnjakove ulice sedanja meja župnije v Sp. Šiški, Kobaridska ulica, Einspielerjeva ulica, Staničeva ulica do Dravske ulice, Dravska ulica. Vodovodna cesta do proge kamniške železnice in proga te železnice do meje ljubljanske mestne občine. Na severu: meja mestne občine. Na vzhodu: od kolena meje ljubljanske občine, ležečega jugovzhodno pod smodniš-

pravilnosti zelo ostro kaznuje. Trdno pričakujemo, da pridejo brez ozira na desno in levo na vrsto tudi tisti največji škodljivci naše države, oziroma našega denarja, ki so ogromne vsote naložili v inozemske banke.

d Za 20 odstotkov manj so pokadili v Mariboru v letu 1933 kakor v letu 1932. Vendar je šlo »božje travice« še vedno za celih 23 milijonov v zrak.

d Staro leto je bilo zelo deževno. Leto 1933 zaznamuje 179 deževnih dni. Tako visoke letne padavine še ni bilo v zadnjih 30 letih. Izračunali so, da se je n. pr. nad ljubljanskim mestnim ozemljem zliilo 802,200 000 hl vode. Pač velikanska množina, za katere prevoz bi morali imeti na razpolago nad 8 milijonov tovornih vagonov.

d Mletev na merice. Davčni oddelek finančnega ministrstva je poslal pojasnilo finančnim ravnateljstvom, da je v skupnem davku za mletev na merico vsebovan tudi splošni davek za uslužnost, in zato mlinom, ki meljejo žito na merico osebam, ki niso kmetje ni treba plačevati splošnega davka na uslužnost.

Pobrigaj se za dober tek, prihranil si boš dragi tek, to je, poskrbel moraš, da dobiš dober, zdrav tek, ako ga nimaš; v to svrhu se priporoča močna švedska tinktura »Elsac« (švedske kapljice) lekarnarja Fellerja. To je zelo tečna, fino aromatična pijača, ki zelo ugodno vpliva na delovanje prebavnih organov in zapuša v želodcu čustvo prijetne svrstoši ter zelo dobro vpliva na splošen počitek in veselje do dela. 2 steklenici 50 Din, 4 steklenice 92 Din, a poštino in zavojnino vred pri lekarnarju Evg. V. Feller, Stubica Donja, Elze trg 16, Savska aka banovina.

MED BRATI HRVATI

d Konferenca Male zveze (Češkoslovaška, Romunija in Jugoslavija) se bo vršila od 8. do 11. januarja v Zagrebu.

d Divji mož, kosmati mož. V gozdove okrog Bosanskega Broda je pred ledom dni pobegnil 43 letni delavec Ferdinand Golik. Golik je bil zaposlen v kamenolomu pod planino Vučjak. Nekega dne je nenadoma znorel in navalil z nožem na nekega svojega tovariša. Hudo ga je poškodoval in nato zbežal v planine. Od tega dne je ves čas blodil po gozdovih in se sploh ni prikazal v človeška bivališča. Ker se ni nič bril in strigel, so mu zrastle dolgi lasje in na obrazu močna brada. Letos jeseni je nekoč naletel na skupino lovcev, ki so lovili na Vučjaku. Ko so ga zagledali, so se ga tako prestrašili, da so pustili ves plen in orožje na licu mesta in pobegnili. Od tega dne dalje je pričela po okoliških vaseh krožiti pravljica o divjem možu v planini Vučjak. Te dni ponoči pa so kmetje v bližini vasi Pečnik opazili napol golega moža divjega videza, ki je zlezel v stogu sena. Zjutraj so obvestili o čudnem videžu orožnike, ki so obkrožili stog in izvlekli iz njega čudnega moža. Kmetje so v njem takoj prepoznali »divjega moža« s planine Vučjak. Kmalu se je videlo, da je to znoreli Ferdinand Golik, ki se je vse leto skrival po gozdovih. Sedanjí mraz ga je prisilil, da se je zatekel v dolino. Otroci v okolici so se globoko oddahnili, ko so zvedeli, da so orožniki zaprli »divjega moža«.

Nosečim ženam in mladim materam priporočamo naravno »Franz-Josef grenčica« do urednega delovanja želodca in čreva.

d Velikanske ledene plošče. Iz Mitrovice poročajo, da plovejo tam mimo po Savi ogromne ledene plošče, od katerih so nekatere dolge nad 100 metrov. Promet s čolni čez Savo je zaradi tega silno nevaren in tvegan.

d Proračun mesta Sušaka izkazuje 16 milijon Din izdatkov.

d 100.000 Din je daroval kralj Aleksander za zagrebške reveže. Enako vsoto tudi za belgrajske siromake.

d 15 let je dobil od zagrebškega sodišča Tomo Košec, ki je 14. junija 1933 ubil znanega hrvatskega politika Josipa Predavca.

d Za 8 m je narasla Sava v Slavoniji. Železniška zveza je pretrgana in so proge v nevarnosti. V Doboju je 20 hiš zalitih, med drugimi kraji je tudi Bosanski Novi pod vodo. V Prijedoru je voda zalila nad 70 hiš.

d Konja je zajahal in se spustil nad volka. Iz Račinovcev na Hrvaškem poročajo, da pribaja tja zadnje čase iz Bosne vedno več volkov, in sicer pridejo kar čez zamrzo Savo. Tudi je neki tamkajšnji posestnik šel z vozom na njivo. Kar naenkrat mu jo je nasproti primahal volk. Posestnik je skočil z voza, spregel konja, ga zajahal, zagrabil vile in se spustil nad volka. Na robu bližnjega gozda ga je dohitel in ga začel obdelovati z vilami. Volk se je srdito branil, ko pa je že močno krvavel iz ran, je pobegnil v gozd.

d Kino in gledališče obiskuje rado vse, četudi je tam mogoča nevarnost okuženja. Ako med predstavo vzamemo nekoliko Panflavin pastil, nas bodo sigurno obvarovale pred okuženjem.

IZ NAŠE PRESTOLICE

d Prvi adjutant bolan. Za božične praznike je v Zagrebu hudo zbolel prvi adjutant Nj. Vel. kralja general Ječmenič. Močno mu je začel krvaveti čir na želodcu, zaradi česar je izgubil precej krvi. Napraviti so morali na praznik prenos krvi, da so ga rešili. Zdaj je njegovo stanje boljše. Zdravi se v zagrebškem sanatoriju na Srebrnjaku. Nj. Vel. kralj je odredil, da ga sproti obveščajo o stanju generalove bolezni.

d Bolnišnico za revne so zgradili v Belgradu, iz ustanove umrlega belgrajskega trgovca Nikole Spašića. V zavodu bodo lečili bolnike revnih slojev, ki so oboleli za notranjimi boleznimi, brezplačno.

— Pri odebelenosti vzbuja redna zdravilna uporaba naravne »Franz-Josef grenčice« inko delovanje črevesa in dela telo vitko.

d Belgrajski katoliki, katerih živi v Belgradu okoli 50.000, so tudi to leto na najslavesnejši način proslavili praznik Kristusovega rojstva. V cerkvi Kristusa Kralja je priredil na božični večer Cecilijanski zbor božični koncert, na katerem je odpel več slovenskih in hrvatskih najlepših božičnih pesmi. Po koncertu je bilo predavanje o temi: Mistični čar božične noči, nato je imel organist Leopold Mejak orgelski koncert. Koncert cerkvenega zbora kakor tudi organista Mejaka je preneša-

la belgrajska radio-postaja. Polnočnice so bile v vseh petih belgraj. katoliških cerkvah, katerih se je udeležilo ogromno število vernikov. Belgrajski katoliški Slovenci so se v glavnem udeležili na praznik slovesne službe božje v cerkvi Kristusa Kralja, katero je služil katehet Tomaž Ulaga. Prav tako so se udeležili slovenskih večernic, ki so bile pravtam ob 6 zvečer kakor običajno vsako nedeljo in praznik. Veliko število Slovencev se je podalo v cerkev slovenskih lazaristov na Cukarici. Radost katoliških Slovencev so še povečale Mohorjeve knjige, ki so ravno te dni prišle v Belgrad, tako da so jih verniki dobili v roke za božične praznike.

d Monopolski dohodki so znašali v letošnjem oktobru 163,9, v lanskem pa 165 milijonov dinarjev. Od 1. avgusta do 31. oktobra so znašali vsi monopolski dohodki 1144,5 (lani v istem času 1118,1) milijonov dinarjev.

Stare rane na nogah, rokah i. t. d. zanesljivo in hitro zaeli preizkušeno zdravilo »FITONIN«. Izreden učinek so potrdili odlični zdravilni in znanstvene institucije. — Steklenica 20.— Din v lekarnah. Po poštnem povzetju dve steklenici 50.— Din. Poučno knjižico št. 15 pošlje brezplačno: »FITONIN«, dr. s. o. j., Zagreb I-78.

NESREČE

d Hiša je zgorela v Kamnju pri Št. Rupertu branjevki Ivani Florjančič.

d Po nesreči je prišel pod vlak in se poškodoval do smrti med postajama Grobelno in Ponikva p. eglednik proge 55 letni železničar Ivan Kolar.

d Ker je kidal sneg bosonog. Osemletni Jožef Matjašič iz Juršincev pri Ptujju je kidal sneg bosonog. Fantek je vztrajal pri kidanju, dokler se ni zgrudil popolnoma premražen. Prepeljali so ga v puško bolnišnico, kjer pa je kljub skrbni zdravniški negi umrl. Ozeblina so bile tako hude, da mu tudi odrez obeh nog ne bi mogel rešiti življenja.

d Ladja je izgubila ravnotežje. Z ladjo so vozili drva čez Muro Vučko Anton, Kohek Matija in Kolenko Franc. Ker so naložili malo preveč, je ladja na sredi Mure izgubila ravnotežje in vsi so padli v vodo. Dva sta priplaval na breg, fant Vučko Anton je pa izginil v valovih.

d Tovorni vlak je zadel ob tovarnega na hrvatski postaji Dugošelo. En premikač si je zlomil nogo, vlakovodja pa roko. Zelo je poškodovanih 13 vagonov.

NOVI GROBOVI

d Pojo, pojo zvonomi. V Gornjih Retnjah pri Velikih Lašah je umrl posestnik in lesni trgovec Anton Debeljak. — Pri Veliki Nedelji je šel po večno plačilo 92-letni posestnik Franc Trop. — V Novem mestu je zapustila solzno dolino posestnica Neža Perko-Jelen. — V Slov. Bistrici je umrl 87-letni veletrgovec Albert Stiger. — Pri Sv. Bollenku v Slov. goricah je odšel h Gospodu po plačilo tamkajšnji župnik g. Jožef Lasbaher. — V Gorenji vasi v Poljanski dolini je umrla 55-letna Franja Ferlan. — V Suhi pri Škofji Loki je izdihnila svojo dušo Marija Sešek. — Na Ježici je zapel mrtvaški zvon posestnici Neži Pucelj, materi tamošnjega gosp. župnika. — V Mostah pri Ljubljani je odšel v večnost pleskarski mojster Valentin Vojska. — V Laškem so položili v gomilo Ano Čede roj Neckermann, soproga zdravnika. — V Dol. Logatcu je odšla po večno plačilo soproga trgovca Marija de Gleria roj. Babič. — V Zalcu je

zapustil solzno dolino 60-letni sodavičar Ivan Narak st. — V Ljubljani so umrli: posestnica Pirc Marija, davčni upravitelj v pokoju Ivo Lavrič, soproga šolskega upravitelja Marija Schuller, sodni nadoficijal v pokoju Fran Prelovec, 82-letna podobarjeva vdova Marija Poljanec, Karolina Knebel, soproga trgovca, Teodor Drašček, major, Ivan Bahovec, bivši tovarnar in Gabrijel Fabjančič. Daj jim Gospod, večni mir in pokoj!

d V Skofljah pri Radohovi vasi je umrla 29. p. m. Frančiška Glavič p. d. Čebularjeva, vzorna krščanska žena, ki zapušta moža in 7 nepreskrbljenih otrok, od katerih je najstarejši šele 13 let star.

RAZNO

d Dom duhovnih vaj pri sv. Jožefu nad Celjemo. Tridnevni tečaj zaprtih duhovnih vaj za dekleta, se bo začel v torek 16. jan. ob 6 zvečer. Končal se bo v soboto 20. jan. zjutraj. Pridite in obogatite se v samotni. Vzdrževalnina za več čas 75 Din. Prijavi priložite znamko za odgovor.

d Do 18. leta bodo morali obiskovati šolo. Novi odlok ministrstva za trgovino urejuje vprašanje šolskega obiska za vajence. Vsak vajenec mora obiskovati vajeniško šolo do 18. leta starosti. Ako pa gojenec dovrši 18. leto pred zaključkom učne dobe, se ga ne more več siliti v vajeniško šolo in dobi brez drugega spritevalo o dovršeni učni dobi.

d Mornarico hoče osnovati tudi Čehoslovaška. V ta namen pride v naše primorske šole v Bakar, v Kotor in v Dubrovnik večje število češkoslovaških gojencev. Nekaj svojih mladeničev so poslali Čehi izobraziti v označeni namen tudi v poljsko pristanišče Gdynjo.

— Bolne žene dosežejo z rabo naravne »Franz-Josef« grenčice neovirano, lagodno izpraznitje črev, kar večkrat izredno dobrodejno vpliva na obolele organe. Pisatelji klasičnih učnih knjig pišejo, da so potrjeni ugodni učinki »Franz-Josef« vode tudi potom njihovih raziskovanj. —

d Te dni je bila v Belgradu podpisana trgovska pogodba med Jugoslavijo in Albanijo. naš narodni obstoj, temveč je položil tudi temelj srečnejši naši bodočnosti v lastni državi.

d Zobotehničarica gospodinja Forsterjeva je odpotovala iz Logatca v Derwentu. V njenem steljeju v Logatcu ordinira odšel zobozdravnik dr. Joža Dolek iz Ljubljane.

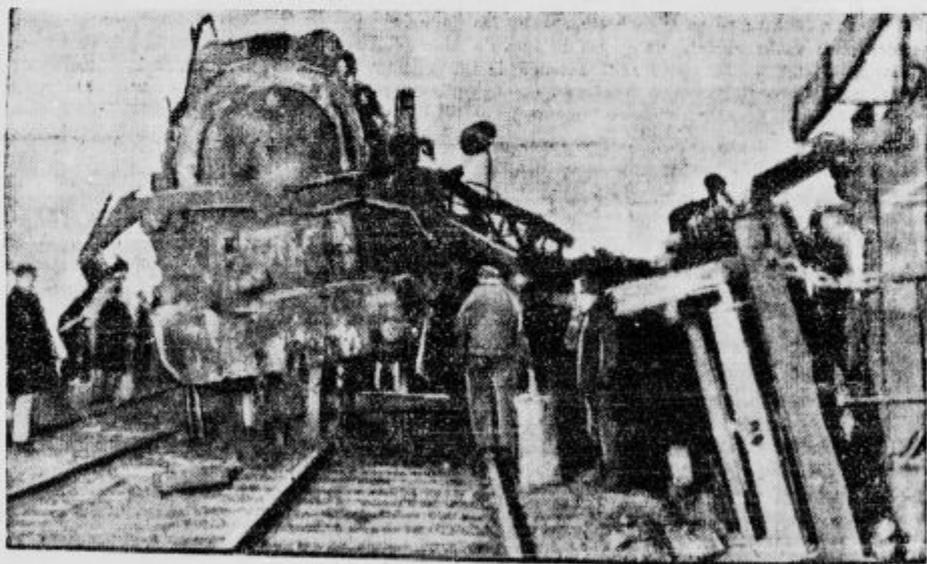

Kanadska podgana, ki je znana po svoji dragoceni koži. Pred 25 leti je neki Čeh prinesel iz Kanade 5 kanadskih podgan, misleč, da bi se dale podgane zaploditi v Evropi, kjer bi dajale dragoceno kožo. Na ta način bi sam obogatil. Toda kmalu se je pokazalo, da je zgubila koža podgana, ki so zrastle v Evropi, vso vrednost. Toda podgane so se kaj hitro zaplodile na Češkoslovaškem, na Bavarskem in Saškem. Njihovo število cenijo danes na 10 milijonov. Škoda, ki jo povzročajo na polju in drugod, je ogromna. Podgana je dolga 35 cm. Zdaj organizirajo posebne love nanjo.

Po strašni železniški nesreči pri Parizu

Kako naj bi ostal človek živ med tem strašnim kupom železa, ki ga je strahoviti sunek zdrobil, kakor bi bili železniški vozovi igračke iz lesa!

Na levi strani ena izmed hudo poškodovanih lokomotiv radi železniške nesreče pri Lagnju.

d Za smučarje! Sporočamo vsem prijateljem zimskega sporta ter prijateljem prelepe bohinske idile, da bi na vse praznike do 7. januarja v cerkvi pri Sv. Duhu sv. maša ob osmih. Na pripravnem terenu za hotelom pri Sv. Duhu ob Bohinjskem jezeru, ki je od 18. decembra odprt in z vsem preskrbljen, bo preskrbelo za pouk smučarjev začetnikov sportno društvo »Ilirija« iz Ljubljane.

d »Domoljub« je zrcalo narodnega življenja. Zato skrbimo vsi, da ohranimo »Domoljuba« vsaj na isti višini kot doslej. »Domoljub« je bil, je in bo vedno zagovornik preprostega in trpečega slovenskega ljudstva. »Domoljub«

se je boril, se bori in se bo boril za narod in njega najdražji zaklad, za vero. Slovenski katoličani, zavedajte se važnosti katoliškega tiska o pravem času in vršite v polni meri svojo katoliško dolžnost napram vašemu katoliškemu listu »Domoljubu«!

d Pozor! V naši upravi je nekaj nedvigljenih ponudb pod šifro »Dogeč in »Gospodinja«. Kdor je naročil te oglase, naj sporoči naslov, da mu ponudbe pošljemo ali pa naj sam pride ponje. Dalej prosimo vse tiste, ki žele od naše uprave kakerega naslova, naj zmerom prilože dopisu znamko za odgovor.

Pred nedavnim so poslali na Filipin-ko otočje veliko množino belih podgan, katere se rabi pri proučevanju gobavosti.

Fr. Pengovi:

Gospodarske krize in pomoč proti njim

Nekega drugega vprašanja pa smo se samo dotaknili, ne da bi ga bili doslej rešili. Je pa tole:

Kateri okoliščine in vzroki pa vodijo pri sedanjih cenovnih in cenitvi blaga do brezumnja, da cenimo večjo zalogo kaknega blaga samo zaradi toga, ker je večja, v celoti niže nego manjšo zalogo? Od kod norčavo pravilo, da moramo po Kingovih statističnih izvajanjih plačati n. pr. za 300 mer žita 600 srebrnih denarjev, za 300 mer pa le 300 denarjev, za 400 mer žita pa morda celo samo 150 denarjev v srebru?

Lord Lauderdale je izprevidel, da tiči v tem načinu cenitve blaga strašno nasprotje med interesi (koristjo) zasebnikov, ki teže za tem, da pridobe več in več manjša vrednosti (denarja) in pa med interesi ljudstva v celoti, čegar blagostanje dolčuje le pomnožitev blaga samega.

Sismondiju se je zdela ta absurdnost težka, da nerazločno uganika; povdarjal je pa, da mora tičati ravno v nji glavni vir našega najbridkejšega družabno-gospodarskega trpljenja, vzrok periodičnih (to je v obrokih se ponavljajočih) polomov ali kriz, morilne moderne konkurence, carinskih in trgovskih vojska, boja med delom in kapitalom, propadanja srednjih stanov, kakor tudi brezdelnosti in brezjelnosti preprostega ljudstva v močno obrtni deželah.

Proudhon je govoril, da obstoji antinomija, to je notranje protislovje med menjalno in med uporabno vrednostjo in je s prva — namreč v spisu »Kaj je lastnina?« — nagibal k mnenju, da je mogoče to antinomijo kakor tudi njene strašne posledice, kakor ji jih pripisuje Sismondi odstraniti le na ta način, da se odpravi zasebna last zemlje in kapitala.

Mnogi narodni gospodarji so mnenja da je sedanji način cenitve in cenitvi blaga sicer res navidez proti vsaki pameti, da ga pa ni mogoče odstraniti, dokler se mora ohraniti zasebna last zemlje in kapitala kakor tudi določevanje cen s prostim sodelovanjem ponudbe in povpraševanje

v interesu svežega in mogočnega kulturnega razvoja; drugi zopet pravijo, da je ta način cenitve blaga človeku od narave lasten, psihološko nujen; tretji slednjič menijo, da ta metoda cenitve sicer ugovarja zdravemu razumu, da mora biti pa vključ temu smotrna in da očitno izvira iz pravilnega naravnega nagona.

Vzrok blaznega načina naše cenitve, po katerem priznavamo ob neki gotovi množini zaloge večji množini blaga samo zato, ker je večja, manjšo ceno v celoti ni niti zasebna last zemlje in kapitala, niti določevanje cen po ponudbi in povpraševanju, niti kaka druga nespremenljiva psihološka nuja ali kak smotrno delujoč človeški instinkt (nagon).

Ako bi tvorili, tako trdi prof. Viljem Neurath, prodajalci blaga na eni in prav tako kupec blaga na drugi strani zvezo med seboj in bi se nato po svojih zastopnikih pogajali med seboj o ceni cele zaloge, ki se ima dobaviti ali vsaj potrebščine za eno leto, potem bi izginilo samo od sebe doseđanje brezumnje cenitve in cenitvi blaga ter bi se umaknilo naravnemu postopanju v teh rečeh, ne da bi bili ljudje zato kaj drugični kot so danes.

Prosim, blagovolite pomisliti samo tole: Reci-mo, da bi prišli zvezni proizvajalci ali prodajalci v položaj, da bi mogli — bodisi zaradi ugodne letine ali zaradi napredka znanosti, tehnike ali prometa — dobiti za neko leto brez vsakega ali vsaj brez količaja občutnega stroška nekega blaga n. pr. pšenice, krompirja, bomoška, masti, tovarniških surovin, petroleja... za $\frac{1}{2}$ več nego prejšnja normalna leta. Poslali bi torej na zvezo kupecev in konsumentov tega blaga vprašanje:

»Zadnja leta smo Vam dobavljali po 100 mer (kil, litrov, metrov...) tega blaga in vi ste nam plačevali zanj 100 srebrnjakov; brez dvojbe bi nam tudi letos pritrldi za enako količino blaga enak znesek; mi pa smo v prijetnem položaju, da vam moremo tokrat nuditi mesto 100 mer blaga istega mnogo več, namreč 133 $\frac{1}{3}$ mer. Koliko bi bili pripravljeni plačati vi za to, za $\frac{1}{3}$ povečano letno dobavo?«

Kdo si more misliti le v sanjah, da bi odgovorili zvezni kupec in konsumentje tako, kot se godi danes po Kingovem pravilu: da bi namreč rekli:

kjer stopim v njegovo službo, ako bo mogoče, vko pa ne. pojzdim dalje.«

Kdo pa ste vi, ki iščete vojvodo?«

Gilbert Wardu sem; moj očetje so dobili od vojvode Viljema grad Stoke Regis v Herfordshiru. Stefan ga mi je pa vzel, ko sem ležal bolan za neko rano v samostanu Sheering, ter ga podaril drugemu. In vi, gospod? Prosim, kako je vaše ime?«

Bogomir Plantaguet,« je odgovoril vojvoda mirno. »To pa je moj sin Henrik, ki postane po milosti božji še kralj Angleške.«

Gilbert je osupnil, ko je čul imea; tedaj je tudi šele opazil, da sta oče in sin na zametasti čepici nosila majhno suho vejico lakotnika. Skočil je raz konja, se približal peš in gologlav in se ustavil pred vojvodo.

»Oprostite mi, prosim, moj gospod,« je rekel, »pomati bi vas bil moral.«

»To bi bilo malo težko,« je odgovoril Bogomir, »ker me niste še nikoli videli. Ker ste bili pa na potu do mene in ste želeli služiti meni, zaahajte zopet in jezdite z nami v Pariz, kamor smo namenjeni.«

Gilbert je zajahal svojega konja in se je hotel umakniti v zadnji del sprevoda med mlade oprede, prav zadaj za petero vrst vitezov, ki so jezdili za vojvodo. Bogomir pa ga ni takoj pustil od sebe; bil je vesel, da je lahko dobil novice o dolgotrajnih bojih na Angleškem, ki so se naposled končali tako, da je eden iz rodovine Plantaguet prišel na angleški prestol. Stavil mu je mnogo vpra-

»Za 100 količin blaga Vam plačamo v celot 100 srebrnih denarjev, za 133 $\frac{1}{3}$ količin pa Vam moremo dovoliti skupno le 50 denarjev, ali samo 60, samo 70, samo 80, samo 90 denarjev, z eno besedo, na vsak način manj nego za dobavo 100 količin?«

V resnici bi pokazalo tako vprašanje zveze prodajalcev na njihove odjemalce, da bi poslane različne skupine poslednjih tudi različne odgovore.

Nekateri bi brez obotavljanja plačali za 133 količin tudi 133 denarjev; drugi bi pa odgovorili: »Za 100 količin blaga plačamo sicer 100 denarjev, za 133 $\frac{1}{3}$ količin pa moremo plačati le, nekateri po 120, drugi po 110 ali le po 105 denarjev.«

Druga skupina bi naznanila, da bi pač mogla porabiti 133 $\frac{1}{3}$ količin ponujenega blaga, da pa ni v stanu, da bi mogla potrošiti za to vrsto blaga več nego letnih 100 tolarjev.

Slednjič se bo znašla morda zadnja skupina konsumentov, ki dotičnega blaga sploh ne more rabiti več nego doslej (100 količin na leto).

Prav nobena skupina konsumentov pa ne bo izjavila, da sicer rada plača za letnih 100 količin blaga skupaj 100 tolarjev, za večjo količino blaga pa da ne more plačati toliko, ampak na vsak način manj, nego za manjšo letno dobavo.

Skupno organizovano postopanje kupovalcev enkratno obravnavanje o ceni vsa letna dobava, namestu vsakokratnega »glijhanja« o ceni vsake majhne količine posebej, ima torej skoro čaroven (magičen) učinek. Zakaj neki?

Ako nastopajo ljudje pri kupovanju posamič in poleg tega še cepijo svoje nakupe v majhne drobce, potem ne vidijo jasno, kaj da hočejo in delajo, nimajo pa tudi ne potrebne svobode, da bi to, kar so pravilno spoznali, tudi izpeljali. Oni mislijo, da ravnanje bogsigavedi kako gospodarsko in da zastopajo prav izvrstno svojo lastno korist, ako kupujejo v vsakem posameznem slučaju kolikor le mogoče po ceni ali da izdajo za blago vsakokrat kolikor mogoče malo denarja. Pri tem niti ne opazijo ne, da se nahaja pri znižavanju cen neka meja, ki prinaša njim samim že prav neposredno škodo mesto dobička.

(Dalje prihodnjic.)

V vsako hišo Domoljuba!

KRIŽEV POT

(Dalje.)

»Z Angleške? Kaj pa delate tukaj v Normandiji, mladi gospod? Stefanovi prijatelji ne najdejo tukaj dosti prijateljstva.«

»Ne spadam med nje,« je odgovoril Gilbert in se nekam ponosno vzravnal pokoneci. »Celo eden onih sem, ki bi najrajši okrajšali Stefanovo vladno do dolgost njegovega življenja, njegovo telo pa za njegovo glavo.«

Na širokem, lepeni obrazu možaka, s katerim je govoril, se je prikazal nasmeš, baš tako pri njegovem sinu, ki je izpočetka nezaupno motril Gilberta.

»Potemtakem ste pač za kraljico,« je rekel možak. »Ako pa ste, kako to, da niste v Gloucestertju?«

»Gospod,« je odgovoril Gilbert, »ker mi je Stefan vzel mojo domačijo in moja posestva, si hočem rajši po svetu pridobiti drugo, kakor da bi prosil kraljico, ki ji ni nič ostalo, kar bi mi mogla dati.«

»Ampak boril bi se lahko zanj,« je pripomnil drugi.

»Prav tako, gospod; sem se že in se bodem zopet, samo da pridete taki gospodje iz Normandije, kakor ste vi, preko morja in se tudi borite. Toda kakor dandanes stvari stoje, bi si tisti, ki bi prelomil mir, zlonil vrat, ne da bi kaj koristil kraljici. Tako sedaj jezdim na dvor vojvode Normandskega,

sanj, na katera mu je mladenič odgovoril, kakor je pač znal in vedel, dasi nekatera njih niso bila lahka. Mladi Henrik pa je resnega obraza in nepremičnih oči poslušal vse, kar se je govorilo.

»Da bi bil ljuz na mestu tvoje matere,« je izpregovoril naposled po kratkem premoru. »bi bil v Bristol Castlu Stefanu glavo odrezal.«

»In s tem povzročil, da bi Stefanova žena usmrtila tvojega strica Gloucesterja, kaj neda?« Bogomir je radovedno pogledal svojega sina.

»Ona ne bi storila tega,« je odgovoril Henrik. »Ako bi bil Stefan mrtev, bi ne bilo nobene vojne več. Ako bi pa bila usmrtila mojega strica, no, kaj potem? Angleška krona je vredna najmanj njenega življenja.«

Gilbert se je začudil trdim dečkovim besedam, vendar je molčal. Čudil se je tudi, ker ni vojvoda ničesar odgovoril in besede enega in molk drugega so jasno pričale, da bo kraljestvo enega ali obeh. Wardu so se pa dečkove besede videle trdosrčne in malo vitežke, in prvi utisek, ki ga je nanj naredil zgodaj razviti deček, je bil več ali manj napčen, zakaj Henrik se je pozneje izkazal pravičnega in prijaznega človeka, dasi je bil pogosto resen in ni rad pozabil žalitve. Gilbert se čisti hip tudi ni najmanj zavedal, da mu je postal mladi princ nenadoma na moč naklonjen, da je takoj pri prvem srečanju položil temelj resničnemu prijateljstvu.

PO DOMOVINI

Bosanska krajina pod vodo

Po vsej zahodni Bosni je v zadnjih dneh močno deževalo. Zlasti v soboto in v noči na nedeljo je bilo kakor iz škafa. Vmes je strašno grmelo. Ljudje so splošno mnenja, da je bila to najstrašnejša noč v letošnjem letu. Vsa pokrajina ob Vrbašu, Plivi, Ukraini, Bosni, Ubi, Spreči in Sani je trepetala pred groznim vodnim elementom, ki se je grozno besneč vedno bolj dvigal iz svojih strug ter preplaval nove in nove nepregledne plodne planjave, polja in vasi. Deset velikih vasi je v groznem strahu preživelo to noč. Ljudje so trepetali bolj za svoja življenja kakor za zemljo, ki jim jo je odnašala naraščajoča voda. Neštivilne manjše vasi je voda dobesedno obkolila, da so izgledale kakor osamljeni otočki sredi morja. Vasi so popolnoma odrezane od sveta. Reka Vrbas, ki je pred večrajšnjim dosegla višino 70 cm, je v tej noči dosegla 3.50 metrov nad normalo. Niti najstarejši ljudje ne pomenijo tako visoke vode v tem kraju. Skozi Banjaluko se danes kakor divja poganja in svoji narstali strugi reka Vrbas. Štirje mestni mostovi komaj kljubujejo ogromnim masam vode. Vrbas je tudi preplaval železniško progo Banjaluka—Bosanska Građiška ter je seveda promet na tej progi ustavil. Banjaluka je tako z vso ostalo pokrajino odrezana od sveta. Neki avtomob, ki je ob času povodnji vozil na progi, je voda nenadoma obkolila, da je moral ostati sredi pota do polovice zalit z vodo.

Grozne stvari nam poročajo tudi iz Doboja, kjer se je reka Bosna razlila po spodnjem delu mesta ter zalila 200 mestnih hiš. V tem delu mesta se vrši promet po ulicah s tolni. Voda se zmerom narašča, reševanje je zato zelo oteženo. Reka Bosna je dosegla v mestu 3.18 m nad normalo ter je samo par centimetrov nižja, kakor je bila leta 1925, ko je mesto zadnjikrat doživelo podobno grozno katastrofo.

V mestu Prijedor so bili meščani vso noč budni, ker je reka Sana vsako minuto naraščala ter podirala in razjedala obrežne zidove. Gorodna železnica podjetja Šipad, ki obenem vzdržuje v teh krajih potniški promet, je vsa pod vodo ter je na njej ves promet ustavljen. Savski most, ki ga ta

železnice veže s Prijedorom, je tako odrezan od svojega zalajda, cela vrsta vasi pa je pod vodo.

Najhujeji pa je položaj v Bosanskem Novem. Tam je prebivalstvo doživelo nocojšnjo noč grozne ure. Velik del mesta je zalila voda, ki je strahno udarjala tudi ob vodne nasipe ter bi jih bila brez dvoma podrla ter pokopala pod seboj še večji del mesta, če ne bi prebivalstvo skupaj z oblastmi z največjim naporom obvarovalo nasipov. Avto-bus, ki je zjutraj odpeljal iz Dervente proti Prnjavorju, je obstal sredi pokrajine, kjer ga je voda popolnoma zalila. Vsa cesta iz Dervente do Prnjavorja je pod vodo, reka Ukrina pa odnaša po vrsti vse lesene mostove.

Tukajšnje oblasti komaj vzdržujejo zvezo z poplavljenim ozemljem. Strašni viharji so namreč potrgali večino telefonskih in brzojavnih žic. Na bansko upravo v Banjaluki vsak čas prihajajo iz vseh strani nove brzojavke, ki prosijo pomoči. Banska uprava je že ponoči telefonično zaprosila ministrstvo socialne politike ter notranje ministrstvo za hitro pomoč poplavljenecem.

Med tem pa prihajajo iz pokrajine vedno nove in huješe vesti o strašnem razdejanju, ki ga povzročajo narastle reke. V Prijedoru je 70 hiš pod vodo, proga Banjaluka—Bosanska Građiška je pol metra pod vodo, vsa cesta v tej smeri je raztrgana. O človeških žrtvah zaenkrat še ni poročil.

Prebivalstva v poplavljeni pokrajini se polašča obup, ker se ni nobenega znamenja, da bi voda začela zopet upadati. Nasprotno, reke še zmerom naraščajo ter trgajo vedno več zemlje ter jo odnašajo s seboj. Tudi iz Jasenovca je prišlo poročilo, da je tam Sava narastla 8 m nad normalo. Pozno zvečer je vršklo poročilo, da je voda odnesla tračnice na progi Jaice—Srnetica. Nekaj popol-danskih vlakov je še vršklo v Banjaluko, na progi pa so morali ponekod prebresti cela morja zelo počasi in previdno. Boje se, da bo voda raztrgala železniško progo, ki veže Banjaluko z Zagrebom.

Naročajte »Domoljuba«!

Ko mu vojvoda nekoliko časa ni stavil nobenega vprašanja več, je Gilbert menil, da ga ne potrebuje več; in podal se je na svoje primerno mesto med jezdeci. Mladi oprodo so ga sprejeli presrčno in ne brez spoštovanja, ker ga je njihov vladar tako počastil, dasi še niti vitez ni bil. Četudi se je Gilbert izprva zelo domačega počutil med njimi, kakor se človek vedno počuti med enakimi, je vseeno čutil, da ga loči od njih prepad njegove nesreče. Eden njih je govoril o svojem domu v Bayeux in svojem očetu in Gilbertu se je zresnil obraz. Drugi je zopet pripovedoval, kako mu je mati sama z zlatom prevezla platneni ovratnik, ki ga je bilo videti nad nizko urezanim jopičem. Gilbert se je vgriznil v ustnice ter se ozrl po zeleni pokrajini. In tretji je zopet vprašal Gilberta, kje da je njegov dom.

»Tukaj,« je odgovoril Warde, udaril z desnico po sprednjem delu sedla in se nekoliko trdo zasmeljal.

Bil je starejši od večina njih; imeli so kakih štirinajst do osemnajst let in bili večinoma golobradi dečaki, ki še nikdar niso videli boja. Njihovi očete so se borili proti Bogomiru Planagenetu, dokler niso prišli do spoznanja, da je on zmagovalec, kakor svoje dni vojvoda Viljem; tedaj so se mu podali vsi naenkrat, kakor store junaki, in so od tedaj pošiljali svoje sinove na Bogomirov dvor, da bi se priučili orožja in dobrim šegan. Še nobeden teh mladeničev ni s svojo

roko usmrtil v boju moža kakor Gilbert pri Faringdonu, nikdo njih še ni stal z golim mečem v roki sovražniku nasproti v dvoboju kakor je Gilbert stal proti Arnoldu de Curboil. Pa dasi je Gilbert pripovedoval le malo o svojem življenju in še manj o svojih dejanjih, so vsi spoznali, da je starejši od njih, so čutili, da je videl več nego oni, in uganili, da je njegova roka težja in močnejša od njihovih.

Tekom dneva so jezdili dalje, se ustavili in obedovali v veliki zunanji dvorani nekega samostana, do kamor so prišli kmalu po pol-dnevju. Pri tej priliki je oni mladenič, ki je sedel poleg Gilberta, opazil, da je ponavljal latinske besede dolge molitve pravilno kakor menih, drugi pa se je nasmejal temu ter ga vprašal, kje si je nabral toliko učenosti.

»Dva meseca sem ležal v nekem samostanu,« je odgovoril Gilbert, »kjer sem si zdravil neko rano; in menih, ki mi je stregel, me je naučil teh in podobnih molitev.«

»Kako pa ste prišli do take rane?« je vprašal mladi oproda.

»S pomožjo jekla,« je odgovoril Gilbert in se nasmešnil, ni pa ga bila volja, da bi kaj več govoril o tem.

Ko so po tem dogodku dva ali trije vpraševali Gilbertovega oprodo Dunstana o tuj stvari, jim je leta ponosen na svojega gospodarja povedal vse, kar je vedel, tako da so se poslušalci čudili, kako da je mogoče, da

Is zagrebške torbe (Zagreb.)

Božič. Lep je bil! Kako ne? Saj je bil božič le vedno lep, a najlepša je bila polnočnica pri Svetem Roku. Nove jasele smo si postavili in še kako lepe! Kakor nekoč doma! Še lepše so, tako se nam zdi, pa najbolj zato, ker se prav nikjer tako domače ne počutimo v tem mestu kakor ravno pri Sv. Roku, v naši cerkvi, ki nam je prav tako ljuba, kot nam je bil nekoč ljub kotiček v domači hiši, kjer so stale jasele. — Za praznike so razdelili mestnim siromakom veliko jestvin, posebno mesa, ki ga je en sam mesar daroval kar 3500 kg. Vaska revna družina je dobila menda 10 kg moke. Tako so imeli vsaj te dni kaj jesti. — Pravijo, da je letos zima grdo prišla. Pa ni samo po Sloveniji! Saj smo tukaj imeli čez pol metra anega. V Slavoniji niti koruze še niso pospravili in so pred božičem do kolena gazili sneg, ko so lomili zadnjo koruzo. Pa tudi mraza je bilo to obilo in grde burje, ki je po Liki in Zagorju napravila do 4 m visoke zamete, tako da so se za nekaj dni morali kar vlaki ustaviti. Za nameček smo dobili pa še dež. Hudo bo letos!

Nekaj novic (Dragutuš.)

Nekaj dni pred božičem smo pokopali najprejšnjo ženo v naši župniji, Ano Vrlin iz Breznika. Rojena je bila leta 1842. Ispolnila je 91 let. Umrla je pa ravno na svoj rojstni dan, 20. decembra. Pokojna je še šuna gledata zidanje naše župne cerkve in zidarjen celo vodo nosila. Ob ustanovitvi župnije je bila stara 16 let. Bila je tudi članica III. reda, pobožna in potrpežljiva. Odšla je v večnost z velikim zasluženjem, ker je zadnje leto veliko trpela. — Opominimo še zadnji dopis od nas, da je naša fara kakor grunt, ki ga obdeluje sedel, v toliko, da so gg. dušni pastirji iz Crnonilja opravljali župnijo skoraj dva meseca z veliko požitvalnostjo, za kar so jim dobro misleči župljani iz srea hvaležni. — K denarni krizi se je valed naglo nastopivše zime pridružilo še pomanjkanje drv in ustila, kar za kmeta ni šala. Denarno krizo nam bi pa lahko olajšali vsaj nekoliko prečihi, ko bi jih hotel od nas kdo pokupiti. Pa kakor se kaže, bo kmet prisiljen vse doma pojedsti, za davek in za obleko naj pa vzame iz zrnaka.

Cerkev smo popravili (Cemšenik.)

Kdor je pred nekaj meseci videl našo župno cerkev, si je lahko mislil, da je ne bomo več dolgo

tak izvrsten borilec še ni dosegel vitezstva. Prerokovali so mu, da dolgi Gilbert, kakor so ga nazivali—vsled njegove velikosti, ne bo mnogo tednov oproda, ako ostane v vojvodovi službi.

Tekom naslednjih dni so spoznali, da je Gilbertu sreča posebno mila. Ko je namreč vsa družba neko rano jutro jezdila po rosnih potih ob katerih so rastle jesenske marjetice, je prijezdil do njega služabnik, ki mu je sporočil, da želi mladi Henrik — grof, kakor so ga pričeli ob tistem času nazivati — da bi prišel gospod Warde k njemu in mu kaj več pripovedoval o Angleški. Gilbert je odjezdil naprej, zavzel prostor ob strani mladega princa in je več kakor dolgo uro odgovarjal na raznovrstna vprašanja o angleških ljudeh, angleškem drevju, angleški živini in angleških psih.

Ne bo dolgo, in vse bo moje,« je rekel deček in se nasmejal; »ker pa dežele še nikoli videl nisem, mi je pač treba, da mi vse nadrobno opišete.«

Mladi grof je zatem vsak dan zjutraj in popoldne pošiljal po Gilberta, da mu je pripovedoval o Angleški; ta je pripovedoval, kakor da bi govoril z odrastlim možem, in je povedal marsikaj o svoji rodni deželi, kar mu je bilo že dolgo na srcu, in sicer s krepkimi, dobrimi izrazi človeka, ki govori resno. Henrik je poslušal in vpraševal in zopet poslušal ter si zapomnil vse, kar je slišal, ne samo za en dan, ali en teden, marveč za vse

imeli. Vsa je bila podprta, da ni vse na kup zgrmelo. Komisija, ki je v poletju prišla na ogled, je ugotovila, da je cerkev potrebna nujnega popravila, ali pa jo bo treba zapreti. Glede popravila smo bili vsi Cemelničani enih misli, toda kriza je znala priti tudi v naše hribe. Ko smo delavce najeli, jih nismo imeli s čim plačati. Naš gospod župnik so razumeli naše težave in so dosegli, da smo mogli kriti letošnje stroške. In sedaj se vsi Cemelničani prav lepo zahvalimo vsem dobrotnikom, ki so prispevali k popravilu naše cerkve, na katero smo sedaj lahko ponosni. Obenem pa voščimo vsem dobrotnikom in tudi bralcem »Domoljuba« veselo in srečno novo leto.

Zopet je umrl eden naših ...!

(Gor. Pekar pri Moravčah.)

V našo majhno vasico se smrt v zadnjem času pogosto oglašala. V ljubljanski bolnišnici je pred nekaj tedni umrl zvest naročnik in čitatelj našega »Domoljuba« Valentin Koci. Zavoljo njegove izredne ljubezni do kat. časopisja — posebno do »Domoljuba«, je prav, da mu tudi naš list postavi skromen spominček, želeč mu večni pokoj, preostalim pa iskreno sožalje!

Igra

(Prežganje pri Litiji.)

Izvrstno je uspela igra »Stari in mladi«, ki jo je igral dramski odsek obeh Marijinih družb na sveti večer po polnočnici v »Ljudskem domu«. Ljudstvo ni moglo prehaliti prelepe vsebine in tudi obnašanja igralcev. Na splošno željo se igra ponovi v nedeljo 7. januarja po 10. masi. Vsi, tudi sosedeje vladno vabljeni!

Prosveta in drugo

(Motnik.)

Občni zbor Prosvetnega društva je bil 17. decembra. Društvo je pod agilnim odborom, ki je ostal tudi znanprej skoraj isti, veliko delalo. Posebno dobro se drži društvena knjižnica. Osnoval se je tudi deklinski krožek. Zeleti bi bilo, da bi tudi fantje zase osnovali družino, kjer bi se zbirali. — Tudi nas je presenetila zima in sneg. Za kurjavo pa smo preskrbljeni, saj imamo premogovnik, ki je po dolgem času začel zopet obratovati. Na dan sv. Stefana dopoldne je bil blagoslovljen. Vsi želimo, da bi rudnik dobro uspeval, saj bodo imeli naši ljudje delo doma. Baje je naš premog boljši kot trboveljski. — V kratkem nas zapusti naš gosp. župnik, ki odide v Sodražico. Želimo mu tam obilo sreče! V preteklem letu smo imeli samo tri po

grebe, in še med temi dva nesrečna slučaja. Za konec leta je umrla znana Kropivškova mama, stara 84 let. Bila je dobra posebno za reveže. Bog ji bodi plačnik!

Smrtna kosa

(Jezerško.)

V onem tednu sta umrli dve sestri-dvojčici, ki sta dosegli lepo starost 82 let. Umrla pa je Adela Zupanc 12., Barbara Jagodic pa 18. decembra. Navzlic visoki starosti sta obe čitali brez očal, ter nista imeli sivega lasu na glavi. V pomanjkanju so jima tekli dnevi: prva je zgubila sina-rednika v svetovni vojni in ji je ostala še edina hčer; drugi je stregla tudi le hčer, ker je edini sin izgubil vid. Kljub vsem bridkostim pa sta bili obe vedno dobre volje in nista tožili nad usodo. Bili sta zelo priljubljeni med ljudmi, kateri so jih pa večkrat zaradi slinčnosti zamenjali. N. p. v. m.!

Vodovod imamo

(Praprotna Polica)

Dolžnost nam veva, da se na tem mestu zahvalimo vsem, ki so nam omogočili prepotrebni in težko pričakovani vodovod. Zgradili smo si vodovod, ki je vreden, da se ga tudi spomnimo s par vrsticami. Zdrave pitne vode ni imela vas Praprotna Polica vse do danes. Za vodo se je borila celih 36 let, da je dosegla svoj namen. Gradnja toliko prepotrebnega vodovoda so vedno preprečevale neštevilne ovire, toda požrtvovalni vodovodni odbor je ustvarjal in končno tudi zmagal. Glavna zasluga gre prvoborniku tega vodovoda g. ravnatelju Vidcu, kateri se je celih 36 let boril, da bi nam dosegel prepotrebni vodovod. Zahvalujemo se tudi banki upravi za podporo 60.000 Din, katere nam je bila izplačana. Nadalje zahvala g. ing. Kotlašku, ki nam je šel pri tehničnem vodstvu drage volje na roko, kakor tudi našemu agilnemu odboru. Vsa vas je danes iz srca hvaležna vsem, ki so količkaj pripomogli, da se je vodovod dovršil. Lep spomenik si je postavila vas Praprotna Polica s tem vodovodom, kateri ji je lahko v ponos. Požrtvovalni graditeljem pa naše najiskrenejša zahvala.

Smrt pobira, nič ne izbira

(Št. Vid pri Stični.)

V petek so pokopali 83 let staro vdovo Bregar Marijo iz Doba, ki je bila pred vojno znana dobrotnica revežev in cerkve. — Istega dne je umrla Glavič Frančiška, gosposinja na Škofljem. Bila je stara šele 38 let. Zapustila je svojemu žalujočemu

možu sedem otročičev, od katerih ima najstarejši šele 10 let. — V decembru je bilo 14 mrličev. Mraz, sneg povzročil prehlajenje, potem pa smrt. Na tako hudo zimo nismo bili kar nič pripravljeni. Za živino ni nastila, za ljudi manjka drv, ker je bila jesen tako mokra. Prav mnogim pa manjka tudi živeža, ker je jesenska povodnja uničila toliko pridelkov.

Razne novice

(Cerknica.)

Ker povsod jamrajo o krizi, povemo, da se je tudi v našem kotu že popolnoma udomačila. Mnogo ljudi nima niti obleke niti drv. Snega pa je več kot preveč. Težavo delajo veliki zameti. Uklenena je avtobusna zveza Rakeč-Stari trg. Upamo, da bo avto kmalu zopet vozil. — Na Silvestrovo si je zlo-mil nogo g. J. Kranjc. Hotel je iti k sv. maši, pa mu je spodrsnilo. Prepeljali so ga v ljubljansko bolnišnico. — Kat. akcija je priredila 23. decembra lepo božičnico, na kateri so bili obdarovani revni otroci. Zvečer je bila v cerkveni dvorani lepa Vomb-bergerjeva igra »Vrnitev«. Dvorana je bila nabito polna in se bo igra menda ponovila. — 31. decem- bra pa je bilo silvestrovanje. Pevski odsek je že četrtič uprizoril spevoigri »Mlada Bredat in »Sree in denar«. Tudi tedaj je bila dvorana polna. Vsi smo se prav iz srca nasmejali. — Sliši se, da bodo uprizorili »Pasljen«. Za to so vsi navdušeni. Igral- cen: pravimo: Korajžo, pa bo šlo!

! Sinica uredništva

Dr. L. P. Dunaj: Prosili so nas, da je teh stro- škah ne pišemo. Zato oprostite, ker Vašega dopisa ne bomo objavili.

Pravni nasveti: Pravnih nasvetov ne moremo dati pisnomo in tudi ne takoj tisti teden, ko so prišla vprašanja. Toliko v vednost onim, ki so nestrpni.

Naznanila

in Godbeno društva Domžale uprizori na praz- niki sv. Treh kraljev 6. januarja 1934 ob 16 »Kosice, veseloigro v treh dejanjih. Vabljeni!

in Komu je znano, kje se nahaja Franc Razdrh, tesač, star okoli 45 let. Dolgo let je bival v Šo- štanju, sedaj pa ni nobenega glasu o njem že tri leta. Komur je kaj znano, naj sporoči materi Uršuli Razdrh, Rakitna 114, p. Borovnica.

Pošlite naročnino!

njegovi nazori o ženski v listu urt spremenili za vse njegovo življenje — bila je vtelesena lepota, milina in elastična moč. Nekatere žen- ske so brez dvoma imele eno ali drugo teh popolnosti; toda imena onih, ki so imele vse tri, so prav tako nepozabljena kakor imena zmagovalcev in pesnikov. Gilbertove ži so se uprle vanjo in za nekoliko trenutkov je bil kakor zamaknjen, vendar bi pri tem ne mogel opisati niti ene poteze kraljičinega obra- za. Ko ga je nagovorila, mu je srce utripalo in obrvi so se mu tresle: njena podoba pa se mu je za vedno vtisnila v spomin. Akoravno je bil mlad, bi bilo proti njegovemu resnemu in melanholičnemu značaju, ako bi ob prvem pogledu na žensko izgubil srce; in ni bila niti ljubezen niti kal ljubezni: kar ga je ob- šlo, ko je zrl v kraljico. Bil je samo nek vtis na oči, podobno kakor vzame svetla luč člo- veku vid ali ga nenadno gibanje neredi vro- glavega.

Bila je enako velike postave kot kralj; ampak dočim je bila njegova nekam težka, okorna, je bilo pri njeni brezhibni somerno- sti nelepo gibanje nekaj nemogočega, in rit- miška neprisljnost in lahkota njene naj- manjše geste je izražala neomahljivo tolesno energijo, ki je nobena nenadna utrujenost, nobena sila dolgih naporov ni mogla upogniti. Kadar se je gibala, je Gilbert želel, da bi je nikdar ne videl pri miru, čim pa je bilo gi- banje končano, se mu je zdelo kakor zločin proti lepoti, ako bi motil njeno mirovanje.

življenje, in iz dečaka je uro za uro, dan za dnevom rasel kralj.

Včasih je med njunim pogovorom poslušal tudi vojvoda, izpregovoril sem in tja nekoliko besedi; izvečine pa je jezdil na čelu sprevoda sam, globoko zamišljen, ali pa poklical enega starejših vitezov k sebi. Kadar je Gilbertovo ostru uho ujelo kake besede njunega pogovora, je slišal, da sta navadno govorila o kmetijskih zadevah — o žetvi, ko- njereji ali ceni žita.

Tako so jezdili dalje časa in čez nekoliko časa dospeli do polja pokritega s blatom, ki ga je nanesla že upadajoča reka; tuptam so se iznad samotne pokrajine vzdigovale griči, na katerih so stali sivi gradovi. V ravnini pa so se nahajale iz blata zgrajene kočje opekar-jev in drugih ljudi, ki so ob rekah živeli. Kmalu nato je postala pot malo strma in se je spremenila v lepo cesto, kjer so ob straneh stale čedne hiše iz opeke in kamna. Na nekakem otoku sredi njih je Gilbert, ki se je bil vzdignil v svojih stremenih, da bi videl čez glave svojih tovarišev, zagledal grad fran- coskega kralja s stolpi in braniki, z velikim dvigalnim mostom in močnim sivim obzidjem, grad, ki je bil tiste čase ena najmočnejših utrdb na svetu.

Vsi so se ustavili. Vojvodov glasnik je jezdil do vrat, odkjer je bilo znotraj videti kraljevega glasnika; slišalo se je glasno tro- bentanje in glasne glasove, ki so enolično go- vorili formalne govore. Nato je nastala kratka

tišina, nakar so se zopet oglašile trobente in zopet se je govorilo, dokler se ni po zaključ- nem trobentanju vojvodov glasnik uvrstil. Tedajci se je na dvigalnem mostu prikazal kraljev glasnik v spremstvu bogato oblečenih možakov v beli obleki, v prevežani z zlatimi lilijami, ki so se svetile na jesenskem solncu kakor majhni goreči jeziki. Vojvoda je zavrtil svoj prapor in dokaj veliki sprevod je počasi odjezdil preko dvigalnega mosta in skozi glavna vrata v veliki častni dvor. Gilbert je jezdil tik za mladim Henrikom, ki ga je v šali nazival svojega kanclerja in ga ni pustil izpred svojih oči.

Na dvoru so stala velika poslopja, ki so se vzdigovale proti ozidju. Sredi njih pa se je nahajalo kraljevo bivališče in dvorane in pod obokom vrh stopnje, ki so vodile do glavnih vrat, sta čakala kralj in kraljica v velikem sijaju in sredi celega svojega dvora, da spre- jmeta svojega velikega dvornega maršala in bratskega vladarja, Bogomira Plantageuta. Ko je Gilbert pogumno zrl pred se, je opazil, da je bil francoski kralj lep, bled možak z ru- meno brado, močan in viteški, toda mirnih, mrtvih modrih oči. Od njega se je Gilbert ozrl po ženski, ki je sedela poleg njega in opazil je, da je bila francoska kraljica najkrasnejša ženska na svetu: in ko so se mu oči uprle va- njo, je trajalo dolgo časa, da so se obrnile zopet proč.

Videl je bitje, ki je bilo tako zelo nepo- doбно vsemu, kar je bil videl dotlej, da so se

Minimalna požarna premija

Dr. Josip Dermastia, predsednik Krajevne zveze zavarovalnic v Dravski banovini.

Dolgotrajna in težka gospodarska kriza je hudo pogodila vse stanovne. Brezdvomno je najbolj udarjen kmet, ker njegovi pridelki nimajo prave cene. Dobitki iz kmetije ne dosegajo izdatkov. Obdelovanje zemlje se ne izplača in naš kmet dela danes samo iz ljubezni do domače grude in v upanju na boljšo bodočnost. Pri takem gospodarskem položaju je skrajno varčevanje na mestu in vsak novič se mora dvakrat obrniti, da se ga izda samo za nujno potrebne stvari. Med take nujne potrebe spada požarno zavarovanje, ker vsak pameten in vesten, dober in skrben gospodar zavaruje svojo domačijo, da v slučaju nesreče s svojo rodbino ne ostane brez strehe in ne pade na breme javne dobrodelnosti in zasebne usmiljenosti. Izdelek za zavarovanje domačije z vsem premičnim blagom — to je plačilo požarne premije — je nujno potreben in se ga mora napraviti. Pri tem se kmetu nehoti usiljuje vprašanje, kako to, da cene njegovih pridelkov vedno padajo, a cene zavarovanja — to so premije, ostajajo vedno na isti višini. Človek, ki ne pozna razmer in ne ve za vzroke, težko pravilno odgovori na to vprašanje.

Dejstvo je, da so cene kmetijskim pridelkom veliko prenizke in da so morajo najti sredstva in pota, po katerih se bo doseglo tako visoke cene, da bodo dohodki presegali izdatke, da se bo zamoglo z njimi vzdrževati poslopja v dobrem stanju in da bo omogočeno zboljšanje posevstva. Pri priden delu ter pametnem in varčnem gospodarstvu mora biti kmetu zagotovljen obstanek in napredek, ker kmetijski stan, ki je opora drugim stanovom in temelj državi, ne sme propasti.

Istolako morajo tudi pri zavarovalnici dobitki dosežati izdatke, ker je sicer njen obstoj nemogoč. Dobitki, obstoječi v zbranih premijah, morajo biti v ravnesju z izdatki, med katere spadajo prodvna škoda odnošno odškodnine, stroški in bremenja, ki so s poslovanjem zrušena. Na podlagi ugotovljenih podatkov glede števila in obsega požarnih škod v gotovem časovnem razdobju v preteklosti, ki nam jih izkazuje statistika, izračuna zavarovalna tehnika s pomočjo verjetnostnega računa škodo, ki jih je v istem časovnem razdobju v

Njen obraz in njen vrat, po katerem se je razlivala močna jutranja svetloba, sta bila tako čista in jasna kakor cvetlični listi mladih oranžnih cvetov v maju, in videti je bilo, da kakor cvetlice uživata sonce in zrak, dež in roso, da ju vročina in mraz izpopolnjujeta, ne kvarita. Ravni beli vrat je kipel kakor steber do nežnih ušes in prelesino modelovana črta je krasno prehajala v okroglo slonokoščeno brado. Težke valove njenih las, segajočih ji nizko na čelo, je na obeh straneh zadrževala jabolčnozelena svilena ruta, ki jo je nosila mesto krone. Bila je brez pačolana in lasje so ji v širokih valovih padali po ramah in viseli zadaj kakor težak plašč. Bili so one krasne žive l arve, ki jo jeseni zahajajoče sonce razliva skozi hrastovo listje po starodavnem zidovju. Ves obraz se ji je svetil, od las do čela, od čela do žarečih oči, ki so bile bolj temne kot safiri in bolj jasne kot gorski vrellec, ter od rožastih lic do živih koral njenih ustnic.

Nosila je tesno zgornje oblačilo iz finega, zelenega blaga, v katero je bil s srebrno nitjo vvezen heraldički križ akvitanški, obdan s cvetlicami. Bogato z zlatom prevezeni pas iz finega, zelenega usnja je natančno sledil doljeni črti tega oblačila in dolgi konec je padal od vratja naravnost nizdol skoraj do tal. Svileno, mnogobrojno nagubano krilo je bilo iste barve kot ostalo oblačilo, samo brez vezenja. Sjajni državni plašč ji je v širokih gubah visel raz ram, preko prsi segajoča svilena vrstica

Utrujenost in nervoznost.

skratka znaki ostarlosti nastopajo vednoma vsled neradne urebeve, xaprtja, nečiste in gbate krvi. To ima za posledico zmanjšano srca kratko odhanje (astma) in posopnost ali. To nadloge propeči in odstran PLANINKA CAJ-BAHOVEC se po 6-12 tedonakem zdravljenju. PLANINKA-CAJ čisti in rdeči kri ter vsled teh svojih lastnosti razkraja in odstranjuje iz organizma prekomerno mast, ki je našla srce. To ima za posledico sopetno lahko dihanje, zmanjšanje krvnega pritlaka, ki na

stopi po uporabi PLANINKA CAJA, pa izvanredno urodno deluje proti arteriosklerozni, kar nas navzaj zopet mirno, delavsko, akrična nam povrne občutek sigurnosti, svečasti in odpornosti.

Zahtevanje v apotekah samo pravi PLANINKA-CAJ-BAHOVEC v pismenih zahtevkih po Dlu 20 — in napisem protivaletca.

LEKARNA Mr. BANOVEC, LJUBLJANA

Reg. br. 12390 — 26. VII. 1932

prihodnosti pričakovati. Premija mora biti pričakovanim škodam primerno določena, pri čemur se mora ozirati tudi na izredne škode, ki nastopajo povodom velikih in obsežnih požarnih nesreč ter jih imenujemo katastrofalne škode, pojavi, ki se čisto dogajajo. Premija mora biti torej taka, da more zavarovalnica z njo še kriti vse redno pričakovane škode in da more z njo nalagati poseben zaklad za izredne tako zване katastrofalne požarne škode. Premija, ki odgovarja tem zahtevam, se imenuje minimalna premija — to je ona zadostna premija, s katero je zavarovalnica še v stanu izpolnjevati vse svoje prihodnje odškodninske obveznosti napram zavarovancem ter pokrivati vse stroške in bremenja, ki so s poslovanjem združena. Ako gre zavarovalnica pod minimalno premijo, je to spekulacija, ki se mora ponesrečiti in privedi do propada — tako kot mora propasti trgovec, ki prodaja svoje blago pod nabavno ceno. Minimalna premija je torej glavni predpogoj vsaki zavarovalnici za njen obstoj in je zavarovancu jamstvo, da zavarovalnica plačuje pošteno premijo, ki ni previsoka, omogoča pa zavarovalnici v njenem interesu izpolnitev vseh prihodnjih odškodninskih in drugih obveznosti. Pri uporabi minimalne premije je zavarovanec zagotovljen, da bo od zavarovalnice ob nastopu požarne nesreče pravočasno prejel pošteno odškodnino. Uporaba minimalne premije je torej v interesu obeh — zavarovanece in zavarovalnice.

Naše zavarovalstvo je že dosedaj zaračunavalo minimalno premijo in v tem pogledu storilo v polni meri svojo dolžnost. Prav zaradi tega z veseljem pozdravlja nameravani zakon, ki bi določil minimalno premijo ter s tem močno ojačil prepričanje zavarovancev, da svojih prihodnjih odškodninskih zahtevkov nikdar ne bodo zgubili, temveč bodo ob nastopu požarne nesreče za pošteno premijo prejeli tudi pošteno odškodnino.

Z ljubljanskega trga

Ljubljana, dne 2. jan. 1934.

Se o živinskih kožah. V zadnjem tržnem poročilu smo nekoliko obširneje pisali o živinskih kožah, katerih cene so se v zadnjih mesecih znatno okrepile. V tem našem poročilu smo navedli tudi, da so ponekod na deželi cene živinskih kožah višje kakor pa v Ljubljani. Dalje sme naše štatljelje pozvali, naj nam večkrat sporoče, kakšne so cene kožah, pa tudi drugih pridelkov na deželi. — Takoj potem, ko je to naše poročilo bilo tiskano, pa smo brali v listih drugo poročilo, ki tudi zadeva vprašanje živinskih cen. To poročilo je dalo historo v uporabo našemu združenju usnarjev dravske banovine ter bo brez dvoma zanimalo vse naše štatljelje. Združenje usnarjev je namreč tista organizacija, ki so jo osnovali usnarji zato, da z njo ščitijo svoje interese ter potom nje nastopijo skupno kot kupci nasproti živinorejcem ter mesarjem, ki so glede živinskih kož prodajalci. Iz omenjenega poročila usnarjev torej posnemamo, da so imeli usnarji v Ljubljani dne 28. decembra 1933 skupen sestanek, ki naj bi bil nekak začetek borze za živinske kože. Na tem sestanku so usnarji določili cene živinskih kožah. Dopoldne so zborovali sami usnarji, popoldne pa so pristopili tudi glavni večji odjemalci živinskih kož. To so tvrdka Savel Kalin iz Ljubljane, tvrdka Indus d. z. o. z. v Ljubljani ter Standard d. z. o. z., tovarna usnj v Kranju. Ponudnih je bilo v prodaj skupno tri vagone živinskih kož — Poročilo združenja usnarjev dalje navaja: »Uvaževalo se je pri tej kupčiji obojestransko, da so cene (kožah) pretirano visoke le vsled šušmarjev, ki brez oblastvenega dovoljenja po deželi in po mestih prekupujejo ob sezoni te sirovine in ki lahko cene dvigajo, saj davkov in dohodka ne plačuda, da so se ji oči iskrile in je življenje vzplalo v vsej njeni lepoti.

»Mislim, da mi bo vaš prijatelj drag.« je rekla Henrik, vedno gledajoč na Gilberta.

Tako se je Gilbert privkral sešel s kraljico. Iztegnila je roko proti njemu in on je pokleknil na eno koleno ter jo prijel. Pri tem pa je nehoti pritegnila mladega Henrika bliže k sebi, da je njena roka obkrožala njegov vrat in se ga rahlo dotaknila za ramo, tako da ji je pogledal v obraz.

Med tem pa se je kralj mirno pogovarjal z vojvodo Bogomirom, ki je prekrizal roki, da pozdravi kraljico. Niti sanjalo se mu ni, kako čudne misli so se v enem trenutku polastile src treh oseb. Tretji je bil namreč Henrik sam. Ko je podala kraljica svojo desnico njegovemu očetu, se je nahajala druga roka še vedno na dečkovi rami, in ko jo je hotela odmakniti, jo je ujel z obema rokama in obdržal. Nenadoma je zardeča v lica in prvi- in zadnjikat v svojem življenju je bil Henrik Plantagenet skoraj smešen in je želel, da bi vsaj mogel skriti svojo glavo. Toda kraljičine roke ni hotel izpustiti.

VII. poglavje.

Tiste dni, ko se je vojvoda Bogomir mudil v Parizu, je vžival na kraljevem dvoru mnogo časti, vendar je prejel malo vzpodbude v svoji nadi, da bi dobil pomoči zoper Stefana. Nekateri njegovi spremljevalci so težko prenašali ta čas, drugi pa so zopet

pa ga je rahlo držala na svojem mestu. Nasprotno običajem onih časov so bili rokavi ozki in ob členkih zaprti, in ruke so ji obdajale zelene rokavice, ki so na hrbtu imele vzezen križ akvitanški.

Gilbert je stal dva koraka za mladim Henrikom, ki se je nahajal na očetovi levici; tako je stal kraljici baš nasproti, ko je deček pripoginil eno koleno, prijel njeno roko in se s svojimi ustnicami dotaknil vzezenja. Gilbert ni opazil ni, da mu je ona zrla v oči, ko so se mu oči vpirale v njen obraz; ko pa je izpregovorila, je začuden osupnil.

»Kdo pa je to?« je vprašala in se nasmehnila, ko je opazila, kakšen utisek je njena lepota naredila na mladega moža.

Henrik se je okrenil, stopil korak nazaj in prijel Gilberta za roko.

»Moj prijatelj.« je rekel in ga vlekel naprej, »in ako sem jaz vam drag in ljub, prosim, naj vam bo tudi on; in velite kralju, da naj ga pri tej priči naredi za viteza.«

»Dobro ga znate priporočiti.« je rekla kraljica.

Pogledala je oblastnemu dečku v široki obraz in se nasmehnila; ko pa se je ozrla kvišku in so se njene oči srečale z Gilbertovimi, se je zvenenje njenega smehljanja čudno izpremenilo in kmalu utihnilo. Dolgo že ni bila videla tako postavnega človeka. Bila se je naveličala svojega meniškega moža; in ona je bila vnukinja Viljema akvitanškega, orjaka, trubadurja in ljubimca. Ni

bujejo. Za temi šušmarji pobirajo usnarji le drobtino. Opozarjamo vse žlane, da v bodoče ne prekodirajo cene za I. svinjino 7—8 Din za kg, II. 15% ceneje in III. po vrednosti. Te cene pa bodo za usnarje le malo časa. Prihke bodo nove cene v novem letu spomladi. Grosisti, odjemalci svinjin, so nam zagotovili, da v bodoče neuposobljenim kupcem ne bodo dali tistih čvrstih cen kot le usnarjem, kajti le ti edini so zmogni pravilno konservirati in sortirati to blago. Soglasno je bila izrečena želja, da naj v bodoče vse naše članstvo podpira in da prednost nakupu tega blaga le tistim odjemalcem, ki upoštevajo naše želje: Ne kupovati od šušmarjevc!

Kdor zna to poročilo usnarjev prav brati, ta posnema iz njega, da usnarjem ni prav nič všeč, da so se cene živinskih kožam dvignile. Poročilo napoveduje med vrsticami boj proti vsem tistim, ki bodo kože še dalje dražje prodajali, kakor pa to godi usnarjem. Da bo ta bitka na zunaj lepše izgledala, proglašajo usnarji vse tiste, ki kože dražje plačujejo, kratko in malo za šušmarje. S tem kličejo na pomoč oblast, ki je po zakonu dolžna preganjati šušmarje, t. j. tiste, ki se nepostavno (brez obrineta lista) bavijo s kakršnokoli kupčijo.

Tak je torej položaj in prav je, da so o tem kmetje, ki jim je gotovo veliko na tem, da kože svoje živine čim dražje novčajo, točno poučeni. Samo zato smo o vprašanju živinskih kož danes ponovno obširneje spregovorili. Tudi vnaprej bomo to stvar zasledovali ter točno o vsem obveščali naše čitatelje. Prosimo pa ponovno naše prijatelje, naj nam sporoče po dopisnici, po čem plačujejo živinske kože kupci na deželi.

Cene svinjskih živinskih kož v Ljubljani: volovske 9 Din, kravje 8 Din, bikove 6—7 Din, telce 13 Din, hrvaških prešičev 4 Din, domačih prešičev 8.50 Din. Podražile so se v tem tednu edino le kože domačih prešičev od 7 na 8.50 Din pri kilogramu.

Cene živin in mesu v Ljubljani: Voli I. vrste 4—4.50 Din voli II. vrste 3—3.75 Din voli III. vrste 2—2.75 Din; telice I. vrste 4—4.50 Din, telice II. vrste 3—3.75 Din, telice III. vrste 2—2.75 Din; krave I. vrste 3—3.75 Din, krave II. vrste 2—2.75 Din, krave III. vrste 1.50—2 Din; teleta I. vrste 6 Din, teleta II. vrste 5 Din; prešiči domači 7—8 Din, prešiči hrvaški 8—9 Din, pršutarji 6—7 Din. **Goveje meso:** I. vrste: prednji del 8—9 Din; zad-

Našim naročnikom!

ki v teh dneh pridno pošiljajo po poštinih položnicah denar za naročnino, sporočamo ob tej priliki to-le prijazno opozorilo: vsak, ki naročnino pošilja, naj zmerom prej zelo natančno pogleda svojega »Domoljuba«, ki mu ga poštar prinaša v hišo. Na vsakem »Domoljubu«, ki ga naročniki dobivajo po pošti, je nalepljen bel listek s tiskanim naslovom. Vsak naročnik naj tolej na položnico zapiše natančno tak naslov in zlasti tudi tisto pošto, kjer list dobiva. Če se je morda kateri naročnik preselil drugam ali če se je spremenilo ime od očeta na sina ali na brata, sestro, z eno besedo: kar se je v naslovu spremenilo, to naj vsak zapiše zadaj na položnici, nikoli spredaj. Če je kdo dobival »Domoljuba« doslej pod skupnim zavitek pri župniku ali kakem drugem poverjeniku, zdaj pa boče imeti list naročen po pošti, naj zmerom zapiše na položnico, kadar ž nio prvič pošlje naročnino — da je nov naročnik. Za našo upravo je naročnik zmerom nov, če začne dobivati list po pošti, pa čeprav je morda doslej 30 let dobival »Domoljuba« pri poverjeniku.

Kdor bo tako ravnal, kakor tu povedano, bo olajšal delo našim uradnikom pri upravi: kdor pa je za vse te prijazne nasvete še zmerom gluha, ta »Domoljuba« nima rad, ker mu po nepotrebnem povzroča mnogo sitnega dela.

nji del 10—12 Din; II. vrste: prednji del 7—8 Din, zadnji del 9—10 Din; III. vrste: prednji del 5—6 Din, zadnji del 7—8 Din. **Teležje meso I. vrste:** prednji del 12 Din, zadnji del 14 Din; II. vrste: prednji del 10—12 Din, zadnji del 12—14 Din. **Sveža svinjina:** hrvaških prešičev 10—16 Din, domačih prešičev 11—17 Din, prečiščena svinjina 16 do 20 Din, mašč 17—18 Din. **Hrvaška slanina** 14—15 Din, domača slanina 13—14 Din. **Konjsko meso**

RADIO

Vsak delavnik: 12.15 Plošče, 12.45 Poročila, 13.00 Čas, plošče, 23.00 Konec. — **Četrtek,** 4. jan.: 18.00 Moka in kvas, različna testa; 18.30 Srbohrvaščina; 19.00 Pogovor s poslušalci; 19.30 Plošče po željah; 20.00 Klavirski koncerti; 20.30 Mladinske pesmi; 21.00 Valčkova ura, izvaja Radio orkester; 22.00 Čas, poročila, Radiojazz. — **Petek,** 6. jan.: 18.00 Zabavno predavanje; 18.30 Ob 100 letnici Erjavčevi; 19.00 Predavanje; 19.30 Izleti za nedeljo; 20.00 Prenos iz Zagreba; 22.00 Čas, poročila, plošče. — **Sobota,** 6. jan.: 7.30 O selekciji kulturnih rastlin; 8.15 Poročila; 8.30 Gimnastika; 9. Versko predavanje; 9.30 Plošče; 10.00 Prenos iz stolnice; 11.00 Slovenska glasba, izvaja Radio orkester; 12.00 Čas, plošče; 16.00 Zimska dela v srbovnjaku; 16.30 Šramel kvartet; 20.00 Violinski koncert; 20.45 Harmonika; 21.30 Čas, poročila; 21.50 Radio orkester. — **Nedelja,** 7. jan.: 7.30 O ekstoh v gozlu; 8.15 Poročila; 8.30 Gimnastika; 9.00 Versko predavanje; 9.30 Prenos iz franč. cerkve; 10.00 Predavanje za delavce; 10.30 Pevski koncert, vmes Radio orkester; 12.00 Čas, plošče; 16.00 Svatba pod Durmitorjem; 16.30 Pevski moški zbor meniaje se s kvartetom mandolin; 20.00 Prenos opere te iz Ljubljane. — **Ponedeljek,** 8. jan.: 18.00 Prehrana sporinikov; 18.30 Zenitno pravo; 19.00 Plošče; 19.30 Poročila za inozemstvo; 20.00 Slovenski šramel kvartet, vmes petje; 20.45 Koncert; 22.00 Čas, poročila; 22.20 Radiojazz. — **Torek,** 9. jan.: 18.00 Otroški kotiček; 18.30 Plošče; 19.00 Francščina; 19.30 Predavanje; 20.00 Radio orkester; 21.30 Vokalni koncert; 22.00 Čas, Poročila; 22.30 Angleške plošče. — **Sreda,** 10. jan.: 18.00 Komorna glasba, Radio kvintet; 18.30 Radio orkester; 19.00 O narodni vzgoji; 19.30 Literarna ura: Naše morje v narodni pesmi; 20.00 Prenos opere iz Ljubljane.

4—6 Din, ovčje meso 6—10 Din. — Pripominjamo k tem cenam, da se dobi v Ljubljani večjo množino mesa tudi po veliko nižji ceni. Navedene cene veljajo torej le v nadrobni prodaji, po kilogramu.

Krmila: Seno 45—60 Din, slama 35—40 Din, lucerna (detelja) 60 Din.

Sadje: prvovrstna jabolka 6—7 Din, jabolka II. vrste 5 Din, III. vrste 4 Din. Hruške so od 3.50 do 4 Din kilogram.

uvideli, da imajo malo dela in mnogo prostega časa; in tako so sklenili delati ne samo to, kar je bilo v njihovih očeh dobro, ampak tudi včasih kaj takega, kar je bilo slabo, kakor se je nekoč izrazil nek kronist o angleških vitezhih. Nekaterim je ugajalo gaskonsko vino, drugim zopet je burgundsko prijalo še bolj; tako važne stvari kajpada niso mogli pustiti neodločene; čim bolj pogosto pa so stvar razsojali, tem več dokazov in pričanja je bilo treba, in tako je ta sodni dvor sedel noč in dan, ne da bi se bil zedinil sploh v kaki sodbi.

Gilbert ni mogel dolge ure posedati pri kupcih, si počasi poneumnjevali razum ter paziti na uro, ko se mu bo soba začela v glavi vrteti okoli njega. Tudi ga je Henrik imel vedno poleg sebe, češ, da je edini trezen človek med vsemi dvorniki njegovega očeta, pa naj si bodo vitezi ali oprode. Ni imel rad, da ne bi bil v njegovi družbi, razen takrat, kadar je imel biti v družbi kraljice, in tedaj seveda je več nego želel, da bi Gilberta ne bilo poleg. Eleanor se je iz početka zabavala nad otroško strastjo dečkovo; ker pa je mnogo rajši imela Gilbertovo družbo nego Henrikovo, se je kmalu naveličala precej nedolžne zabave, ki je obstajala v tem, da je naredila, da se je nezreli deček do ušes zaljubil vanjo.

Ker je bil Henrik preko svojih let razvit in zelo bistrega pogleda, ni trajalo dolgo in je spoznal, da njegova oboževanka rajši vidi njegovega prijatelja. V največjo tolažbo mu je bilo, da je bil Gilbert popolnoma ravnodušno videti in je prihajal ter odhajal na

kraljičin poziv kakor da bi bil poslušen ukazu.

Nekega lenega jesenskega popoldneva, ko je bilo vroče kakor poleti in so muhe brenčale okoli odprtih vrat velikih hlevov, pred velikim hodnikom, ki je držal v veliko kuhinjo in okoli odprtih oken stanovanj vitezov in oprod — ko je bil zrak miren in len in ni bilo čuti najmanjšega glasu na prostranem grajskem dvorišču, sta prišla Henrik in Gilbert iz gradu, da bi igrala tenis v senčnatem kottičku zadaj za cerkvičo.

Z nekoliko udarci je dosegel Henrik lepo število točk, Gilbert pa nič, in deček je izpustil žogo na tla, da bi pritrčil mrežo, ki jo je naredil na roki med prsti preko dlani, kakor je bilo tiste čase običajno, ko še niso poznali raketov. Naenkrat se je zasukal in stal pred Gilbertom, se razkoračil in prekrizal roke na prsih. Bil je gologlav, rdeč v obraz in razgret.

»Ali mi hočete na pošteno vprašanje dati pošten odgovor, gospod Gilbert?« je vprašal in pogledal prijatelju v oči.

Gilbert je navadil ravnati z njim kakor odrasčenim človekom, kakor mnogo drugih ljudi, razen kraljice, in je resnobno prikiaval v odgovor.

»Ali ni po vaših mislih francoska kraljica zares najlepša ženska na svetu?«

»Je,« je odgovoril Gilbert, ne da bi se nasmehnil in brez vsakega obotavljenja.

Dečku so se oči iskrile in žarele v naraščajoči jezi in temnoredča rdečica mu je zalila vrat, lica in čelo.

»Torej jo ljubite?« je vprašal tako srdito, da so bile besede nerazločne.

Gilbert se ni dal lahko iznenaditi, toda sklepanje dečkovo je bilo tako nenavadno in nepričakovano, da je nekoliko trenutkov ves zavzet strmel, preden se je nasmejaj.

»Jaz?« je vzkliknil. »Jaz ljubim kraljico? Mislim, da bi prav tako lahko rekel, da hlepim po kraljevi kroni!«

Henrik je nekoliko časa gledal Gilberta v obraz in kri se mu je polagoma umirila.

»Vidim, da mislite resno,« je rekel in pobral žogo od tal, »dasi ne morem uvideti, zakaj da ne bi človek prav tako hlepil po kraljevi kroni kakor po kraljevi ženi.« In odbil je žogo.

»Mladi ste še,« je rekel Gilbert, »premladi, da bi se povzdigovali nad deset božjih zapovedi.«

»Mlad« je vzkliknil deček in obdržal žogo privzdignjeno. »Tudi David je bil mlad, ko je usmrtil velikana! Tak je bil Herkul, ko je premagal kače, kakor ste mi pred kratkim pripovedovali. Mlad« je zavpil zaničljivo. »Vi, gospod Gilbert, bi morali vedeti, da je trinajstleten Plantagenet kos vsakemu drugemu dvajsetletnemu moškemu. Kakor vas znam premagati pri tenisu, dasi ste šest let starejši od mene, tako vas tudi v drugih zadevah lahko premagam; celo glede kraljice same, akoprav je že napol zaljubljena v vas, kakor ves dvor govori. Ona pa mora biti nekega dne moja, pa najsi bi moral v ta namen umoriti tistega okrogloličnega kraljevskega pobožnjaka.«

RDEČA NEVARNOST

(Nadaljevanje.)

Enako globok odmev so imela v XVII. stol. tudi slična komunistična stremjenja levelovcev in kvekovcev na Angleškem. Levelovci* so bili stranka tlačnega ljudstva proti vsemočnosti gospode. Njih načela sta nam ohranila levelovska voditelja Everard in Winstanley v posebnem programatičnem spisu z naslovom »Razvita zastava pravih levelovcev ali komunistična država«. Po nauku levelovcev je »zasebna last hudičevo delo... ki je prineslo človeštvu vse ubožstvo,« zato se mora odpraviti najprej vsa trgovina, ki je največje zlo za človeštvo. Zemlja mora biti za vse in nihče ne sme biti bogatejši od drugega. Skoraj istočasno z levelovci so se pojavili tudi tako zvali »kvekovci,« ena izmed mnogoštevilnih tedanjih angleških verskih ločin. Ti sicer še niso proglašali komunističnih nazorov, toda njih pristaši so ustanovili pozneje v Ameriki celo vrsto komunističnih občin.

Ker se je v tridesetletni vojni izkravala Evropa naveličala verskih prekulj in tudi za socialne novotarije tu ni bilo več pravih tal, so se komunistično navdahnjeni reformatorji radi selili v Ameriko in poskušali tam uresničevati svoje nauke. Tako je prišlo v XVIII. stoletju v Ameriki do mnogoštevilnih poizkusov ustanovitve posebnih komunističnih občin. Dokler je njih člane vezala trdna verska skupnost, so se mnoge držale precej dobro in včasih tudi jako obogatele, ko je pa opešala ta, so polagoma zaspale in razpadle. Vendar je obstajalo še l. 1875 v Združenih državah 72 na verskem temelju osnovanih komunističnih občin, še mnogo več jih je pa seveda že v kali poginilo. En tak poizkus se je sredi preteklega stoletja ponesrečil tudi čudaškemu slovenskemu duhovniku Bernardu Smolnikarju v Pensilvaniji.

Snovanje takih komunističnih občin so v XVIII. in XIX. stol. še posebno pospeševali razni pisatelji, ki so v obliki potopisov in romanov slikali vzorno in srečno življenje v izmišljenih deželah, kjer vlada komunizem. Te spise imenujemo utopije, po prvem takem romanu, ki ga je izdal l. 1516 plemeniti angleški katoliški učenjak, državnik in mučenik Tomaž Mor in ki ga je nazval »Utopia«. Sicer je že Plato v svoji, spredaj omenjeni knjigi o državi priporočal nekaj komunističnih zamisli, toda prvo, na popolnoma komunističnih načelih zgrajeno državo nam je naslikal šele T. Mor v navedenem spisu. Na izmišljenem otoku Utopiji živi ljudstvo, kjer ni nobene zasebne lastnine. Svoje oblasti in poglavarja si voli samo in ti potem nadzoruje delo in sodijo. Lenuhe kaznujejo s suženjstvom in ti opravljajo tudi najnižja dela. Vsak mora verovati v Boga in neumrjnost duše, sicer pa vlada verska svoboda. Kar kdo potrebuje, dobiva iz javnih skladišč, zato ne poznajo v Utopiji nobenega denarja. Delajo po šest ur na dan, obednice so skupne, a rodbinsko življenje je sveto. Taka je na kratko ureditev Utopije, toda pisatelj pravi sam, da ne veruje vanjo in da se mu zde komunistična načela neizvedljiva.

Temu Moravemu romanu je sledila v naslednjih tristo letih še dolga vrsta drugih, ki sanjarijo o ureditvi takih komunističnih rajev. Prvi je prišel sto let za Morom, nesrečni italijanski dominikanec T. Campanella

* iz angl. besede leveller = zenačiti.

* iz angl. besede quakers = tresoč se.

Luna in potresi. Na temelju dolgoletnega raziskovanja je znani astronom Maxwell Allan v Newyorku dospel do zaključka, da vpliva luna privlačna moč na razbeljeno tekoče jedro naše zemlje prav tako kakor na oceansko površino. Pod vplivom lune se vršijo pod zemeljsko skorjo plimi in oseki slični pojavi, ki povzročajo premikanje gornjih plasti, in v zvezi z drugimi okolščinami tudi potrese. Maxwell je zbral mnogo zgodovinskih podatkov, ki dokaz-

la, ki je opisal »Solčno državo« brez zasebne lastnine in s skupnostjo žena. Toda njegovo komunistično »Solčno državo« mora vzdrževati kruta sila. Francoski pisatelj dr. D. Vairasse je izdal l. 1675 »Zgodovino Severancev« (izmišljenega naroda), ki so si uredili svojo državo po načelih enakosti in skupne lastnine. Slične spise so še izdali Angleža Bakon Verulamski (»Nova Atlantica«) in J. Harrington (»Oceanac«, Francoza Fontenelle (»Ljudovlada modroslovcev«) in N. Restif (»Opisno pismo«), sloveči francoski pridigar in pisatelj škof Fenelon (»Telemah«, francoski učitelj Morelly (»Baziliada«, francoski odvetnik Cabet (»Potovanje v Ikarijo«) in še nešteti drugi.

Bistveno se razlikujejo te »utopije« v tem, da so nekatere zgrajene na brezversnosti in zahtevajo poleg skupnosti vsega imetja tudi skupnost žena, kajti skoraj vsi komunisti so pravilno uvidevali, da sta krščanska rodbina in skupnost vsega imetja praktično neizvedljiva. Te utopije se vzdržujejo navadno s surovo silo. Druge pa v večji ali manjši meri priznavajo tudi verska načela in so zato pri njih včasih komunistične skrajnosti (n. pr. skupnost žena) bolj ali manj omiljene. Skoraj vsem utopijam se pa pozna, da jih je tedajo globoko nezadovoljstvo s tedanjo družabno ureditvijo, ki je poznala na eni strani ogromno maso revnih in brezpravnih kmetov, na drugi strani pa maloštevilno plemstvo, ki je brez dela uživalo vse časti, pravice in bogastva. Mnogi utopisti zato naravnost trdijo, da sta sebičnost in lakomnost rodili zasebno lastnino, neenakost ljudi, bedo, nepravilno razdelitev davkov in druge krivice, ki jih trpi človeštvo. Edini izhod iz tega zla so videli v komunizmu in Cabet je n. pr. izrečno trdil, da je ustanovil komunizem prav za prav že sam Kristus, ki je prvi izrekel načelo, da so vsi ljudje enaki. Tudi se je prvotna starokrščanska skupnost ohranila le med tistimi, ki so hoteli Bogu prav posebno služiti, to je v samostanih.

Vse te utopije niso ostale le bolj ali manj zabavno čtivo izobražencev XVII. in XVIII. stoletja, temveč so vzbujale pogosto tudi jako veliko pozornost: na eni strani odebavanje, na drugi zopet nasprotstva. Nekateri (n. pr. Francoz Ramsay s »Cirovimi potovanji«) so začeli pisati celo nekake nasprotne utopije, v katerih so dokazovali škodljivost in nevdržnost komunističnih načel. Vsekakor so pa utopije nekaj prvi, resni pojav poznejših socialističnih in komunističnih nauk in po pravici pravi zato znani socialistični pisatelj K. Kantsky, da se z Morovo Utopijo pričena novodobni socializem, a francoskega utopista Morellyja smatrajo za nekakega očeta načelnega komunizma, kajti svoje sanje je skušal tudi modroslovno utemeljiti.

Med tem, ko so si izmišljali utopisti bolj ali manj duhovite sanjarije o komunistični ureditvi človeške družbe, se je pa pripravljala na Francoskem prevrta, o katerem lahko trdimo, da je v mnogočem za črtal smer razvoja človeštva prav do svetovne vojne. Brezversko modroslovje in nezdružene gospodarske in socialne razmere (beda kmetov, podložnikov in razbrzdana plemenitaška gospode), v katerih je živela tedaj vsa Evropa, prav posebno pa še Francija, so že vso drugo polovico XVIII. stol. duhovno pripravljali globok prekrat, ki je končno moral izbruhniti z veliko francosko revolucijo l. 1789. Med možmi, ki so to revolucijo pripravljali (zlasti tako zvali »enciklopedisti«, sicer ne najdemo še izrazitih komunistov, vendar so nekateri prav zelo močno vplivali tudi na izčiščenje komunističnih nauk, k najvažnejšim spadata G. B. de Mably in J. J. Rousseau.

(Dalje prihodnjik.)

RAZNO

Češkoslovaški minister za socialno skrbstvo dr. Czeh je izjavil, da so dosedanjí ukrepi nekoliko zalegli, da se je nezaposlenost zmanjšala, vendar je še mnogo potrebnega. — Nujno je skrajšanje delovnega časa, ureditev delovnega trga, dodelitev prostih delovnih mest predvsem nezaposlenim in socialno najpotrebnejšim.

Težke telesne poškodbe se množe v zadnjem času pri trboveljskem rudniku. Hudi poškodbi Florinda Franca je sledila smrtna nesreča Miklavčiča Andreja. Dne 13. decembra pa se je smrtno ponesrečil delavec Mlinarič Ivan.

Delavstvo mora zahtevati uvedbo splošnega obveznega zavarovanja za nezaposlene delavce in nameščence ne glede na stroko.

Za vse delavstvo notno praznično obleko namerava uvesti nemška vlada: temnosinji dvovrstni sukničji, istotako dolge hlače in kape kot jih nosijo naši železničarji, z vžitim znakom. K temu pride še bela sraca, črna ovratnica in črni čevlji. Če bo Hitler vse to delavstvu sam plačal, časopisje ne poroča.

Belgrajski zasebni nameščenci so imeli nedavno zborovanje, na katerem so zahtevali, da se pokojninsko zavarovanje uvede po vsi državi, ne samo v Sloveniji in Dalmaciji. Dalje so zahtevali, da se službena doba polne rente zniža od 40 na 50 let.

Za delavca je dovolj čebula in kos kruha, je izjavil neki inozemski tovarnar, ki dela pri nas na debelo dobičke. Potem se pa čudijo, če delavstvo takih zasmehovalcev ne gleda z lepim očesom.

Češkimi strokov. organizacijam pripada 407 tisoč 545 članov, nemškimi (v češkoslovaški republiki) pa 224.507.

Volitve obratnih zapornikov se vrše v januarju 1934.

Bogati se ne morejo naphovati v luksuzu, a reveži ne morejo lupati v pomanjkanju, je rekel ob priliki češkega državnega praznika bivši večkratni minister Antonin Švehla.

V Združenih državah ameriških se nahaja dandanes 6.240.000 kmetij.

Največja višja šola v državi Ohio v Ameriki je Collinwood višja šola v Clevelandu, ki šteje letošnje šolsko leto 4913 dijakov in dijakinj. Med temi je približno 1000 Slovencev.

Nekemu nemškemu botaniku se je po daljših poskusih posrečilo cepiti in križati rožo vrtnice na nacin, da je ena vrsta izmed njegovih vrtnic povsem črna.

zujejo, da se vrši potres skoraj vedno nekoliko ur po tem, ko je šla luna skozi poldnevnik prizadetega kraja.

Leta 1932 je štela Azija 1.072.447.000 prebivalcev; torej za nekaj več kot polovico prebivalcev na celim svetu.

Neki sodnik v Philadelphiji je nedavno obsodil nekega pijanca iz navade, da mora tekem enega leta vsak dan za kazen tisočkrat napisati besedo »strenozna«.

Franjo Neubauer:

V novo leto!

V leto, nanovo začeto
težke strnijo oči,
vse hrepenenje je vneto,
v srcu gori in plamti.
Misli dvigujejo
z dola solzá se,
vse pričakujejo
srčnejše čase.
Kdaj nasmehljá se
Božji obraz?
Kdaj se začuje
višnji ukaz:
»Naj se izhruje
jeze in boja vihar!
Mir naj svetá bo vladar!« —

O Jezus, Tvojega srcá
presveto naj povelje

krotí nemir in boj svetá
in misli vse in želje!
Srečo tako je svet ljubilo,
da v hlevčku bití je hotelo,
da vse življenje je trpelo
in zadnjo kapljico prelilo!
Ti ljubiš kakor si nekdáj,
in ljubil svet boš vekomaj.
Ti vse želiš objeti,
pritisniti na sé,
z ljubezaijo razvneti
otroke vse zemlje.
Srce bogato Tvoje rado
delilo rajsko bi naslado.
Objemaj in ogrevaj nas
z ljubeznijo plamtečo!
Naj obdari nas mladi čas
s pokojno, sladko srečo!

Družinske knjižnice

Slovenci imamo lepo lastnost, da radi čitamo, pa tudi dokajšnjo napako, da knjige premalo hranimo. Dobra knjiga je dragocena stvar. Kdor je nima, hrepeni po njej. V tujini naši rojaki to občutijo. To čutijo tudi tisti Slovenci, katere drugi narodi zatirajo, n. pr. v Italiji. Skoda, da se pri nas preveč koristnih knjig in sploh tiskanih del zgubi.

Zakaj? Ker jih po čitanju ne spravimo, kakor obleko in druge stvari. Zakaj nimamo od dobrih knjig več koristi? Zato, ker nimamo domačih ali družinskih knjižnic. Gospodar dobiva veselje pri svojih podvzetjih, če mu se gospodarstvo dobro obnaša. Če spravi po žetvi mnogo žita, če pridelá mnogo sadja, če mu se živina dobro redi, je vesel. Ko bi ta spravljal z leta v leto potrebne knjige, bi imel silno veselje na tem, ko bi se število teh množilo. To bi bilo njegovo kulturno premoženje in dota za otroke in vnuke. Kaj torej manjka v naših domovih? Družinske knjižnice!

Slovenci smo napredni. Se preveč v nekaterih ozirih! Poglejmo nepotrebno modo. To velja posebno za ženske. Da so kmetska dekleta večkrat našemljena kakor mestne dame, to ne odgovarja resnobi kmetskega stanu. Manjka nam pa marsikaj, kar bi moglo več rodov uživati. To pa so ravno knjige. Neobhodno nam je to potrebno, če hočemo ostati vsaj na sedanjí stopnji izobrazbe. O napredku v času svetovne krize ne moremo mnogo govoriti. Za kulturo uma in srca sedanjí čas ni. Sedaj je le bolj doba civilizacije. To pa je velik razloček. Slovenci smo se kulturno dvignili v svojo voljo in svojim trudom. K dvigu je mnogo pripomogla knjiga.

Noben razumnik ne bo tajil, da je človeku prosveta potrebna. Šola mora dati temelj za prosveto uma in vzgojo srca. Tej šolski izobrazbi pa mora slediti zasebna, ki človeka šele vspodbija v praktično življenje. Ta se zopet pridobiva v društvi, ali pa v domači hiši. Slovenci, mislimo posebno na podeželsko ljudstvo, navezani smo sedaj le bolj na to zadnje. V mestih so razne strokovne šole in knjižnice, javne in zasebne. Kmetško ljudstvo teh blagodatí nima. Nadomesliti si more to le z domačimi knjižnicami. To se da izvesti z ne prevelikim trudom. Zbrati je treba vse dobre knjige, kar jih imamo še pod streho. V prvi vrsti Mohorjeve knjige! Potem vsa druga tiskana dela, tudi časopise.

Ko govorimo o prosveti moramo imeti na umu vedno cel narod. Vpoštevati ne smemo samo meščanov in posameznikov na deželi, ampak vse ljudstvo skupno. To je treba, če hoče-

mo Slovenci ostati kot taki v Jugoslaviji, v Italiji, v Avstriji, Ameriki in drugod. Tako kulturo so začeli širiti Mohorjani, ki so poklicali v življenje družbo tega imena. Ta nam mora biti v ponos. Se 40 milijonski narod italijanski, nima za svoje priprosto ljudstvo podobne organizacije.

Zato pozivamo vse naše očete in gospodarje, da si ustanove v svojih domovih družinsko knjižnico, kamor se imajo spravljati vse knjige. Graje vredno je, če knjige otroci raznašajo. Se bolj žalostno pa je, če v prodajalnah rabijo knjige za zavijanje blaga. Poglejmo, kako vsiljujejo verski in narodni naši sovražniki pokvarjeno pogubno čtivo. Koliko važnosti polagajo na to komunisti. Če protivnik, ki je proti vsakemu državnopravnemu redu, seje peklenko seme javno in tajno, kaj bomo mi spali za obrabo resnice? Dobro čtivo je dar božji, slabo pa hudičevo delo! Moramo pa biti tudi udje Mohorjeve družbe, naročniki poštenih listov, ki so pravilni v verskem in narodnem oziru. Na ta način bo družinska knjižnica rasla.

To velja tudi za časopise, kolikor nam dopuščajo gnotna sredstva. Opustiti list se pravi: ne posejati njivo z dobrim semenom, ne pošiljati otroke v šolo, ne preskrbeti družini kruha, obleke, ne poskati zdravil bolniku. Pri pijači, zabavah in igri pa štedimo!

Knjige in sploh vsa tiskana dela spadajoča v knjižnico, naj se razdele po vsebini: nabožni, pripovedni, gospodarski itd.

Družinska knjižnica naj bi družino držala bolj skupaj v dolgih zimskih večerih in v prostem času. Sedaj se mnoge družine preveč razhajajo na škodo družinske skupnosti, kar ima slabe posledice v vsakem oziru.

Naše družine naj bodo domovi vere, narodnosti, zvestobe in gospodarskega blagostanja. Domače knjižnice bodo pa dajale udom družine pri vsaki priložnosti zdravo prosvetno hrano in vzgojo.

V zvezi z družinskimi knjižnicami nam mora biti na skrbi tudi ustanovitev župnijskih knjižnic. Tudi to je nujno. Kat. akcija ima v tem oziru zelo široko in hvaležno polje za obdelovanje!

Kaj je v človeškem telesu. V človeškem telesu (v normalnem) je toliko masti, da bi iz nje lahko nakuhali 7 kosov mila, iz železa pa, ki ga ima telo v sebi, bi lahko napravili srednjevelik ključ. S sladkorjem bi si lahko osladili porcijo popoldanske kava. Če bi pa celo telo industrijsko izkoristili, bi dobili vrednost telesa, recí in piši: 57 dinarjev.

Težave trgovskega stanu

Te dni se je vršila seja uprave Združenja trgovcev v Ljubljani, h kateri so prišli tudi drugi člani. Gospodje trgovci so obravnavali stvari splošne važnosti. Naj se tudi mi dotaknemo nekaterih.

Najprej so omenjali zasedanje davčnega odbora, ki je trajalo 14 dni in v katerem imajo trgovci svoje zastopnike. Predsednik uprave g. Gregorc je poudarjal, da je davčni odbor nad vse vestno deloval in ublažil za trgovce marsikateri davčni predlog.

Nato je sledilo poročilo o osnutku združnega zakona, po katerem bi bile zadruge oproščene vseh državnih in samoupravnih davščin in doklad, vseh sodnih in drugih taks v medsebojnem prometu in vseh carin na uvozno blago, ki se ne izdeluje in prideluje v državi. G. predsednik je z zadovoljstvom ugotovil, da je vlada ta zakonski osnutek umaknila in bodo po izjavi finančnega ministra zadruge podvržene v bodoče enakim davščinam, kakot vsa ostala pridobitna podjetja, če prodajajo tudi nečlanom.

G. predsednik se je dotaknil trgovinskih pogajanj z Italijo in izrazil željo po čimprejšnji vzpostavitvi dobrih trgovinskih odnošajev s sosedno državo. — Na kongresu gostilničarjev v Beogradu je bilo zastopanih 50.000 gostilničarskih obrtov. Tam so ugotovili, da je gostilničarski obrt vsled občutnih trošarin nazadoval za 80 odstotkov. — Povišanje železniške tarife ne bo doseglo svojega namena tudi zato, ker kupna moč odjemalca vedno bolj pada. — Glede Bafe stoje trgovci na stališču čevljarjev.

Položaj lesnega gospodarstva je zelo slab. Nobena panoga ni tako prizadeta od gospodarske stiske kot lesno gospodarstvo. Ta panoga bi se morala od merodajnih krogov bolj upoštevati, ker je najjačji davkoplačevalec v dravski banovini, pa tudi radi njene važnosti za naš izvoz, čigar vrednost je v največji meri odvisna od množine lesnega izvoza.

Glede tovrnega prometa na ljubljanskem glavnem kolodvoru se je sporazumno doseglo, da se bo del prometa vagonskih pošilk prenesel na Vilharjevo cesto in se bo tam razkladala in nakladala živina, seno, zelje, krompir, dolgi les itd.

Obširno so gospodje trgovci razpravljali tudi o vladnem gospodarskem načrtu in poudarjali svoje nesoglasje. Davčna moč prebivalstva je izčrpana, treba znižati izdatke. Urediti treba vprašanje pokojnin, ki presegajo že eno milijardo. Znižati bi bilo treba tudi izdatke državnih podjetij in jih postaviti na trgovsko podlago. — Žitna izvozna politika ni uspešna. Nad 30.000 vagonov pšenice je na razpolago za izvoz, a se je izvozilo le nekaj nad 1000 vagonov. Krive so tudi visoke železniške tarife, saj velja prevoznina iz Novega Sada v Švico dostikrat več, kakor je blago vredno.

G. Kavčič je med drugim poudaril enotno stališče jugoslovanskega trgovstva in izjavil, da se vse trgovske organizacije zavedajo svoje odgovornosti do države in da so pripravljene sodelovati pri vsakem vprašanju, če se dela pametno in v resnično korist splošnosti.

d Mestna hranilnica ljubljanska prosi svoje vlagatelje, da naj samo zaradi vpisa obresti v knjižnice nikar ne prihajajo takoj prve dni po novem letu, ko je največji naval. Obresti se itak brez posebnega naročila pripišejo koncu leta k vsaki vlogi. v knjižice pa kadar koli je.

Gotovo ne veš,

da človek z zdravimi očmi more videti in razločiti do 3000 zvezd, z največjim teleskopom pa jih ugotove do poldrugo milijardo;

da je najvišje ležeče glavno mesto na svetu La Paz v Boliviji, ki leži skoraj 3000 metrov nad morsk gladino;

da se je v zadnjih desetih letih pripetilo na londonskih ulicah nič manj kot en milijon avtomobilskih nesreč, od katerih jih je bilo 40.000 s smrtnim izidom,

da so lesni klobuki, kakršne nosijo dandanes razne dame škodljivi rasti las in pospešujejo plešo, zato bo ta moda najbrže kmalu izginila,

da dobi Francija na leto okoli 11 milijard dinarjev od tujece, ki obiskujejo razna bojišča, mesta in druge znamenite kraje. Francija stori vse, da tujece omogoči čim udobnejše bivanje,

da je v nekem zvoniku v Essexu visel zvon 340 let, zdaj pa so ga sneli ter poslali v isto zvonarno za prelivel kot je bil vilit pred tolikimi leti,

da imajo Angleži okoli 300.000 umobolnih ljudi,

da ima londonska poslanska zbornica 1009 sob in dvoran,

da so za nedeljske izletnike postavili v okoliških gozdovih mesta Berlina majhne lesene cerkve, da si dajo mestne dame lica in ustnice tetovirati tako, da so stalno rdeče, ako pa imajo nos preveč rdeč, si ga zopet dajo prebarvati v manj kričnega,

da neka življenjska zavarovalnica v Washingtonu v Ameriki zavaruje samo popolne abstinate, in ako zavarovaneca zalotijo pijanega, ga črtajo iz seznama zavarovancev. (Zdaj, ko so prepovedi točenja alkohola odpravili, bodo imeli zavarovalni agencije dosti posla),

da Angleži uvozijo na leto približno 400 vagonov medu,

da je Italija edina evropska država, v kateri se število rojstev stalno dviga,

da je treba 4000 posteljnih mrež za moderen potniški parnik,

da je na francoskih cestah vsak dan ubitih 10 ljudi, 250 pa ranjenih,

da ima Nemčija okoli 60 milijonov prebivalcev, da pa bo, ako bo število rojstev padlo v tej meri kot sedaj, leta 1975 imela samo 45 milijonov ljudi,

da surova hrana pospešuje dolgotrajnost človeškega življenja ter, da trdi neki učenjak, da bi ljudje živeli do 140 let, ako bi uživali nekuhano hrano, da imajo Amerikanci 29 milijonov avtomobilov, dva in pol krat več, kot ves ostali svet,

da so hranilne vloge Angležev znašale do prve polovice letošnjega leta, ako prenesemo v dinarje, neznanško vsoto 463 milijard Din,

da potrebuje ženska 13% manj hrane kot pa moški,

da je več kot ena petina japonskih tovarniških delavk starih manj kot 16 let,

da trošarina na alkoholne pijače na Angleškem znaša na leto 25 milijard Din, vendar tu niso všeta luksuzna vina,

da so na križišču cest Hydeparka v Londonu leta 1912 našli v 12 urah 87.000 raznih vozil, lani pa na istem kraju in istem času 63.000,

da je v Ameriki 47 popolaoma slepih ljudi, ki se bavijo s pisateljstvom,

da je italijanski kralj Viktor Emanuel najstrastnejši zbiralec kovanega denarja, in ima dragoceno zbirko,

da je na Angleškem okoli 100.000 ljudi zaposlenih v raznih pralnicah in da izdajo Angleži na leto nad 20 milijonov funtov za obnovo perila,

da napravijo v ameriških otroških bolnišnicah odtise otroških pet, to pa zato, da ni mogoče otrok zamenjati,

da je letos poteklo sto let, odkar so pričeli izdelovati cigarete,

da je še dandanes v Rusiji nad poldrug milijon Nemcev,

da ima Anglija 45 milijonov prebivalcev in sodijo, da je polovico teh kadilcev, saj so lani pokadili 46 milijard cigaret, od tega števila so pokadile ženske štiri milijarde,

da hranijo tekstilne izdelke iz osmega stoletja v muzeju v Moskvi. Izdelovali so to blago mohamedanci, stari Sasaridi,

da zakon pospešuje starost, po trditvi nekega zdravnika, ki je ugotovil, da je med 124 Nemci, ki so stari nad 100 let 121 bilo, ali so še oženjeni, med tem, ko so samo trije samci. Vsi moški stoletniki so kadilci, a nobena ženska,

Strup in profistrup

Kar tekmuje v tem, kdo bo bolj tožil o izkvarjenosti današnje družbe. Brez dvoma je ena najtežjih ran današnjega časa brezverstvo, nazadovanje vse vere. Prejtnje čase je brezverstvo napadlo le tega ali onega posameznika, a danes moremo govoriti o brezverstvu širokih mas, posebno pa še o brezverstvu današnjega izobraženstva. Koliko je danes še vernih profesorjev, doktorjev, pravnikov, bankirjev, velikih industrijalcev, trgovcev, politikov?

Še bolj žalostno pa je, da srečamo brezverce tudi med mladino. Neredko dobimo mlade ljudi, ki še obiskujejo srednjo šolo, pa se že bahajo s svojim brezverstvom. Kje je vzrok tej bolezni? Vzrokov moremo naštetih dovolj, ker vzrok brezverstva ni pri vsakem poedincu isti. Eden glavnih bi bil, ki velja posebno za mladino: nepoznanje vere. In res, kdaj se v zgodovini pojavlja ta bolezen brezverstva? V časih, ko se književnost in umetnost začneja vzbujati k novemu življenju. Če pogledamo samo en primer: Pričetek protestantske vere. Ta vera proglašala, da je naš razum popolnoma svoboden in da od cerkvene predstojništva človek tudi v verskem oziru ni nič odvisen. Razum gre svojo pot v svoji šibkosti, kar mu ni pogodu, enostavno sme zavreči. V isti meri kakor napreduje znanost, napreduje tudi brezverstvo. In zakaj to?

V srednjem veku opažamo, da sta znanost in verski pouk korakala vzporedno. Nobena znanost se ni oddaljila od vere. Učenjaki so bili sami in v svojih raziskavanjih in v vsem znanstvenem delu prežeti vere in tako lahko rečemo, da je vera z znanostjo istočasno napredovala. Ko je pa človek pobožil svoj razum, sta se morala ločiti vsaksebi in francoska revolucija je že vrgla krščanski nauk iz šole. Kaj se je zgodilo? Izobraženstvo je izšlo iz šol, kjer ni dobilo nikake verske izobrazbe. In to inteligenco tvorijo profesorji, državniki, advokati, doktorji, inženjerji itd. Ni čuda potem, če taki ljudje brez kakšnekoli verske izobrazbe postanejo brezverci.

Nobena sila v človeku se ne razvije brez

učitelja. Vera, verski čut, to je ona možnost ali sila, ki sta jo zasadila človeku v srce narava in pa sv. krst; če pa ni pouka, vrtnarja, ki goji to kal, ne bo nikdar vzrasla, ugasnila bo. Če ne sama po sebi, jo bodo pa uničile druge sile, ki se vzbujajo v človeku in se vedno močnejše krepče.

Isto kot o izobraženstvu, moremo ugotoviti tudi za kmečko in delavsko mladino. Če bi samo nekoliko izprašali današnjo mladino o verskih naukih, bi odkrili žalostno neznanje najosnovnejših resnic. Mlad človek, ki nima potrebne temeljite verske izobrazbe, pride v družbo, v trgovino, v pisarno, v tovarno, delavnico, pa sliši povsod težke napade na vero, čita protiverske časopise, romane itd. Kaj čuda, da v njegovi duši obnemore še tisto malo vere, kar je prinesel seboj od doma ali iz šole.

Iz vsega tega je več kot jasno, kolike važnosti je za mladino ravno verska izobrazba. Vsi katoličani čuimo živo potrebo, da zberemo mladino v svojih verskih organizacijah, da rešimo njeno vero od gotove pogube. Da bo naše delo v tem pravcu uspešno, je potrebno, da mladino, kar smo jo dobili, vzgajamo v verskem duhu in s tem ji bomo nudili krepko pomoč v boju z nevero, ki ga prej ali slej mora prestatiti vsak današnji človek. Za obrambo je najmočnejši močan verski čut. A tega verskega čuta ni brez zadostnega verskega znanja in ga biti ne more in verskega znanja zopet ni brez verskega pouka.

Vsega tega se morata zavedati zlasti dva glavna činitelja vzgoje: družina in šola. Ta dva dajeta mladini rast, pošiljata mladino v življenje. Tudi sta odgovorna za to, kakšna je mladina, ki prihaja v življenje, ki se rine naprej in ki ima v kratkem času postati voditeljica drugih, vzgojiteljica novega naraščanja. Da samo verska izobrazba, ki bo prežela vse drugo znanje samo ona bo zmožna dati ljudem v današnjem času prave vodilnice, samo ona bo dala na odu in državi moč, ki bodo mogli in znali narod voditi skozi najtežje preizkušnje — v boljše dni. In prav tukaj se bo tudi zaježil kipeč val brezverstva, te najtežje rane današnje družbe.

Žena profesorica avstrijske republike Miklase (v plašču) ob postelji Dunajčanke Marije Urmand, ki je pravkar povila svojega 29. otroka. Takšnih mater je danes prav malo na svetu.

Razno

Nekdo, ki je imel posebno dosti časa, je izračunal, da Amerikanci porabijo vsak dan 910 milijonov vžgalic.

Največji zvon na svetu imajo v Moskvi; ta zvon tehta 220 ton.

»Zvon Svobode«, ki visi v starem državnem kapitolju v ameriški Philadelphiji je bil vlit l. 1752 v Londonu.

Pozdrav iz topa ameriški zastavi znaša 48 streljov; oziroma za vsako zvezdo na zastavi en strel.

Svetovni rekord pogrešancev. Pariz je mesto, ki bi lahko računalo na svetovni rekord, kar se tiče števila pogrešancev. Lansko leto je izginilo iz svojih stanovanj nič manj nego 27 tisoč oseb obojega spola, ne da bi jih mogli izslediti.

Najstarejši tiskarski kamen. V Londonu so te dni prodali na dražbi kamen, ki je nedvomno eden izmed prvih tiskarskih kamnov. Tehta več ko 300 kg, ima na eni strani izklesano kitajsko besedilo, ki se je imelo natisniti na papir. Kamen izhaja iz dobe dinastije Han, tedaj nekaj stoletij pred našim štetjem. Poleg besedila so izklesane tudi slike kitajskih bogov. Kamen vzbuja nenavadno zanimanje staroslovcev in kulturnih zgodovinarjev.

Debeli ljudje. Za najdebelejšega človeka doseganjih časov velja Anglež Dan Lambert. Leta 1809 so ugotovili, da tehta 678 funtov. Umrl je, ko mu je bilo 40 let. Njegov telovnik, ki ga še danes hranijo in ga razkazujejo kot svojevrstno posebnost, meri v širini 180 cm in je trikrat večji od normalnega telovnika.

Med vsemi domačimi pticami se golobje najbolj hitro redijo ali množijo. Golobica vali namreč samo 17 dni; po preteku dveh tednov zopet izleže jajca in nadaljuje z valenjem. Mladici so godni za valenje po preteku pet mesecev. Tekom enega leta bi se na ta način 12 parov golobov broječa jata namnožila na 960.

Letna plača admirala ameriške mornarice znaša 756.000 Din, kapitana 252.000 Din, poročnika 190.400 Din, seveda ako računamo za en dolar 56 Din, kar sedaj ne drži, ker je dolar zelo padel.

Razna mesta v Združenih državah ameriških imajo dandanes nad tisoč milijard dinarjev zaostalega dolga.

Predno izpustijo goloba-pismonošo v zrak, mu namažejo noge s kisom, da mu na ta način ostanejo dlje časa vlažne.

V mestu Londonu so začeli tlakovati ceste s kamenjem leta 1535.

Število ameriških patentov. Leta 1852 je bilo v Združenih državah izdanih samo 890 patentov, leta 1900 pa že 24.600.

Mali oglasnik

Vsaka drobna vrstica ali nje prostor velja za enkrat Din 5. Naročniki »Domoljuba« pišejo samo polovico ako kupujejo kmetijske potrebšline ali prodajajo svoje pridelke ali iščejo poslov ozlome obrtniki pomočnikov ali vsakega v narobe

Kuoin pleve

Ponudbe z navedbo cene je poslati na Ant. Globočnik Mošnje 17, p. Radovijica.

Krojaškova vajenca

sprejem; prednost dam ti-temu, ki ga obnem veseli pomagati cerkovniku. — Menard Franc, St. Vid.

Hišo lično, dobro obra-

njeno, 2 sobi, kuhinja, velik vrt je niva, ob cesti, pripravna za obrtnika ali upokojenca, je v Leskovec pri Krškem na prodaj. — Vprašati pri Sinkovec M., Celje.

Kože vsake vrste sprej-

mem v delo. — Leopold Sajovic, usnar, Motnik 8. 21.

Fonta

13 do 16 letnega sprejem za oastirja Peterca, Veveč št. 28, p. Dev. M v Polju.

Vdovec brez dolga, po-

renjskem, hoče poročiti pril. tno vdovoati dekle s 50.000 do 75.000 Din premoženja. Ponudbe na upravo lista pod šifro »Vdovec« št. 26.

Hišnik v neizgotovlje-

no stavbo se sprejme. Pogoj: neožen, vojašine prost, veren, zgleden fant, malo mizarstva več z veseljem do dela na vrtu. Ponudbe na upravo Domoljuba pod »Hišnik, Ljubljane« št. 25.

Hlapca, dekle, pastir-

ja itd, dobite najhitreje in najzanesljiveje, ako ga iščete potom malega oglasnika v »Domoljubu«. Vaš naslov se lahko natisne v oglasu ali pa ga pove uprava — če tako želite — samo vpraševalcem ali ponudnikom.

Bolniki, berite!

Mnogo ljudi boleha vsled živčnih motenj, toži nad prerano utrujenostjo, nad trganjem in bodljaji v glavi, rokah in nogah, na vratu ali na obrazu, dalje nad utripanjem srca, trzanjem in trganjem v sklepih, upehánostjo, nemirno, strašljivostjo, tesnobaostjo, težko sapo, razdražljivostjo, raztresenostjo, pomanjkanjem teka, motnjo v prebavi, omotico, pomanjkanjem spanja in brezčutilnim drugimi pojavi nervoznosti.

Najhuje pa je pomanjkanje volje za delo ter energije pri živčno bolnem človeku, ki se čuti popolno nesposobnega za delo, brez odpora se vda usodi, nerazpoložen in ozišjevoljen je in v življenju ne more doseči več nobenih uspehov.

Ako občutite katero izmed navedenih živčnih motenj: če hočete najti od pomoč svoji bolezni,

pišite mi takoj in postal brezplačno

poučno razpravo **o živčnih boleznih** ki Vam bo pojasnila, da je predhodni vzrok vsakega resnega obolenja oslabitev telesne odpornosti. Prepričali se bodele, da se življenje v resnici more podaljšati in se boleznim morejo preprečiti.

Treba je samo hoteti!

Vsak dan mi dohajajo priznanja, mnogo piscev zahval prilaga celo svoje slike. Nekatero teh objavljamo tu spodaj:

Gosp. Nikola S. Brenković, učitelj iz Tuzle v Jugoslaviji, piše:

Gospa Ana Schmiad iz Gmundena, Freggasse 5, v Gornji Avstriji, je zelo zadovoljna:

G. poštni uradnik Abraham Georg iz Timisoare i v Rumuniji, piše:

Po mnogih poskusih z raznimi sredstvi, ki mi niso pomagala, sem »sledil Vaše odlično sredstvo, ki mi je izbrno koristilo. Dolgujem Vam veliko hvaležnost.

Kje bi danes že bila, ko bi se ne bila poslužila Vašega zdravilja. Učinek je bil tako zadovoljiv, da ne potrebujem več nobenega zdravilja. Narežili ste mi veliko uslugo in zahvaljujem se Vam iz srca.

Ze po kratki porabi Vaše metode sem opazil neverjetno dober učinek. Izreklam Vam službu zahvalo in porabil bom vsako priliko, da Vas priporočim.

Zadošča dopisnic! Zahtevajte še danes brezplačno poučno knjižico!

Zbiralno mesto za pošto:

Ernst Pesternack, Berlin SO
Michaelkirchplatz 13, Abl. 124

Za smeh

Bilo je v svetovni vojni na galiških poljanah. Tudi Grapar sjo je dobil, kot so rekli ranjenim, vendar pa le neznatno prasko, brez večje škode. Vseeno pa je izrabil priliko, vrgel puško od sebe ter jo ubral nazaj. Kmalu ga je ustavil mlad kadet: »Kam pa, kam tako naglo?»

»Na obvezovališče grem, ranjen sem,« je odvrnil Grapar.

»Le hitro napreji! In Graparjev Janez jo je že bolj ubral.

»Stoji!« je zavpilo pred njim in Grapar se je ustavil kot pribit pred samim gospodom hvatmanom. »Kaj je, kam greš?»

»Ranjen sem, v prst sem ranjen, gospod stolnik, na obvezovališče hitim.«

»Izgini!« se je zadržal nad njim stojnik in Grapar jo je urcjal, da mu je sape zmanjkovalo, vesel, da gre vse tako gladko.

»Hej, hej, kam pa tako hitro, kam?« ga je nagovoril gospod polkovnik že daleč, daleč za fronto.

»Na obvezovališče bi rad.«

»Poberi se dalje!«

In Grapar je šel vedno dalje in dalje proč od kraja, kjer po zraku frče smrtonosne krogle.

»Nobenega koraka več! Kdo si, kaj bi rad, kaj iščeš tod?« se je zadržal nad njim globok bas.

»Ranjen sem, na obvezovališče bi rad, v bolnišnico.«

»Tu ni nobenega obvezovališča in nobene bolnišnice, saj ti nič ne manjka, niti ranjen nisi. Marš nazaj, odkoder si prišel! Ti že pokažem, jaz sem general!«

»Kaaaj general?« se začudi Grapar. »Torej tako daleč sem že pritekel, da sem naletel na — generala?«

Repanšek je bil v veseli družbi in naslednje jutro se ni počutil dobro. Ko se je tekom dopoldneva sestal s svojim tovarišem, mu je ves vesel dejal: »Pa sem ga.«

»Kaj si ga, koga si?« je ta vprašal.

»Starega sem potegnil. Telefoniral sem mu na dom, da sem bolan in da me danes ne bo v urad. Kaj praviš, ali mi bo verjel ali ne?«

»Brez dvoma,« je odvrnil prijatelj, »danes je vendar nedelja!«

Modrovanje suženogac sviezoznanca: Mislim, da je luna važnejša od sonca, zakaj luna sveti ponoči, podnevi je pa stak dovolj svetlo.

VISOKOŠKOLSKO

... in ...

... in ...

... in ...

... in ...

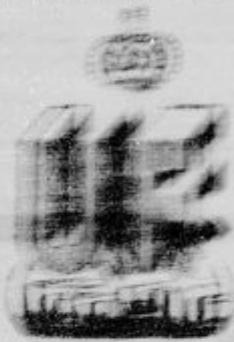
Banka ...

... in ...

... in ...

... in ...

Najboljša nogavica!

Wissanišes Hamfinaat!

... in ...

... in ...

... in ...

Ljudska posojilnica v Ljubljani

registr. združenje z nam. zavezo
Miklošičeva cesta 6
(v listni palati)

obrestuje hranilne vloge po
najugodnejši obrestni meri

NOVE VLOGE, vsak čas raz-
položljive, obrestuje po 3%